

แนะนำอิสลามสำหรับผู้สนใจ

التعريف بالإسلام لغير المسلمين (باللغة التايلاندية)

جمع ومراجعة

فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

รวบรวมและตรวจทานโดย

ทีมงานภาคภาษาไทย อิสลามเฮ้าส์.คอม

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

ฮัจร-ริอบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

:

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 - TEL 4454900 - 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>

อนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากหนังสือ โดยไม่บิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาเดิม
หากมีข้อสงสัย คำแนะนำหรือแก้ไขผิดพลาดใดๆ กรุณาติดต่อเราทางเว็บไซต์ :
www.islamhouse.com

(4977)

ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัคร-ริอวะฮะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

โทร. +966-1-445 4900, 491 6065

www.islamhouse.com

www.islamhouse.com

(4977)

1427

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف : 4900 445 - 6065 491

عنوان الموقع : www.islamhouse.com

อิสลาม เข้าใจ อิสลาม เข้าใจ

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือรวมเล่มบทความแนะนำอิสลามสำหรับผู้สนใจอิสลาม โดยคัดลอกมาจากงานเขียนของอาจารย์บรรจง ปินกาชัน และบทความที่แปลโดยอาจารย์วิทยา วิเศษรัตน์ ซึ่งเผยแพร่ในเว็บไซต์ไทยอิสลามิก.คอม และ มุสลิมไทย.คอม

บทความต่างๆ ในหนังสือเล่มนี้ สามารถให้คำชี้แจงเบื้องต้นแก่ผู้สนใจอิสลามต่อประเด็นต่างๆ ที่ควรรู้เพื่อทำความเข้าใจอิสลาม ซึ่งใช้วิธีการอธิบายอย่างรัดกุมสั้นๆ ไม่ยืดเยื้อมากเกินไป อีกทั้งยังได้ให้คำตอบในหลายประเด็นที่อาจจะเป็นข้อซักถามหรือความคลุมเครือของผู้ที่มีไข่มุสลิม

ในนามทีมงานภาคภาษาไทยของเว็บไซต์ อิสลามเข้าใจ.คอม ขอขอบคุณบุคคลทุกฝ่ายที่มีส่วนในการเผยแพร่หนังสือเล่มนี้ และหวังอย่างยิ่งว่าอัลลอฮฺจะทรงประทานผลตอบแทนและความเมตตาของพระองค์แก่ทุกท่านทั้งในโลกนี้และโลกหน้า อามีน

อิสลามเข้าใจ.คอม

สารบัญ

ความหมายของอิสลาม	7
พระเจ้ามีจริงหรือไม่ ?	14
เรื่องราวของอิสลามโดยย่อ	24
ลักษณะทั่วไปของอิสลาม	33
อิสลามกับชีวิต	37
อิสลามคือระบอบชีวิตที่สมบูรณ์	39
อิสลามและเป้าหมายของชีวิต	45
ทัศนะของอิสลามต่อธรรมชาติ	50
อิสลามกับความตาย	52
วันอาคิเราะฮฺ (วันปรโลก)	55
หลักศรัทธา 6 ประการ	62
หลักปฏิบัติ 5 ประการ	66
การเข้ารับอิสลามหรือการเป็นมุสลิม	77

ความหมายของอิสลาม

อิสลามแตกต่างกับความศรัทธาชนิดอื่น เริ่มจากที่ชื่อของศาสนานี้ คือ "อิสลาม" ไม่ได้มาจากชื่อผู้ก่อตั้ง เช่น พุทธศาสนาและคริสต์ศาสนา หรือมาจากชื่อเผ่าพันธุ์และเชื้อชาติ เช่น ศาสนายิว หรือเกี่ยวข้องกับแผ่นดิน หรือชื่อของดินแดน เช่น ศาสนาฮินดู

หนังสือหลายเล่มเรียกอิสลามว่า "ศาสนาหมัมมัด" (Mohamadanism) คงรับมาจากตำราฝรั่ง หรือเรียกคนมุสลิมว่า "พวกหมัมมัด" หรือที่บ้านเราเรียกว่า "พวกแขก" นี่เป็นความเข้าใจผิด ความสับสนพวกนี้มีอีกหลายเรื่องหลายประเด็น เป็นเหตุให้ลดทอนความหมายที่ถูกต้องของอิสลามลงไป และทำให้อิสลามคลาดเคลื่อนไปจากความเข้าใจของบุคคลทั่วไป

ในอิสลามนั้นถือว่าใครที่ยอมรับอัลลอฮ์เป็นผู้สร้าง เป็นผู้เป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่ง เขาก็สามารถที่จะเป็น "มุสลิม" คนหนึ่งได้ ไม่ว่าจะคนนั้นจะมีเชื้อชาติใด เผ่าพันธุ์ไหนก็ตาม

ส่วน "อิสลาม" ชื่อที่ใช้เรียกศรัทธานี้ถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้าง ดังมีปรากฏอยู่ในอัล-กุรอาน คัมภีร์ที่พระองค์ประทานมาว่า

أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا

ความว่า "วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบครัน
สำหรับสุเจ้าแล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของฉัน
ครบถ้วนแก่สุเจ้า และฉันได้พึงใจ (เลือก) อิสลาม
เป็นศาสนาสำหรับสุเจ้า" (อัล-มาอิดะฮฺ 5:3)

แนวคิดพื้นฐาน

แนวความคิดอิสลามขั้นพื้นฐาน ซึ่งหากถูกละเลยไป ก็จะไม่มีความเข้าใจอิสลามได้เลย นั่นคือ อิสลามถือว่า สรรพสิ่งทั้งหลายถูกสร้างโดยผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งอิสลามเรียกผู้เป็นเจ้าของที่เที่ยงแท้ในภาษาอาหรับว่า "อัลลอฮฺ" เป็นผู้อภิบาล และผู้ทรงอำนาจสูงสุด และทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินและเป็นไปตามกฎของพระองค์

เบื้องหลังของสรรพสิ่ง จึงมีเจตจำนงหนึ่งบริหารจัดการมัน มีอำนาจหนึ่งที่ขับเคลื่อนมัน มีกฎหนึ่งที่คอยกำหนดควบคุมมัน จักรวาลทั้งหมด จึงเป็นสิ่งที่เชื่อฟังต่อเจตจำนงของพระเจ้า ด้วยเหตุจากการเชื่อฟังและการยอมจำนนนี้ ทำให้จักรวาลดำเนินต่อเนื่องไปได้ในรูปแบบที่ประสานกลมกลืนอย่างสันติ

เพราะฉะนั้นแนวคิดรากฐานของอิสลามจึงเริ่มจากเอกภาพของผู้เป็นเจ้าของ นั่นหมายความว่า สรรพสิ่งและชีวิตต่าง ๆ นั้นมาจากแหล่งกำเนิดเดียว และต่างตกอยู่ภายใต้การบริหารของอำนาจเดียว ดำรงอยู่ท่ามกลางความเป็นเอกภาพ ประสานกลมกลืนเข้าด้วยกันอย่างปราณีตงดงามยิ่ง

นี่คือแนวคิดหลัก ซึ่งเป็นแนวคิดที่ก่อขึ้นเป็นความเชื่อ
อุดมการณ์ และระบอบอิสลามอื่นๆ ที่ถูกกล่าวไว้ในอัล-กุรอานตลอดทั้ง
เล่มก็ว่าได้ ดังตัวอย่างปรากฏในอัล-กุรอานว่า

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا
فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

ความว่า "และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็น
ดอกหรือว่า แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นแต่
ก่อนนี้รวมติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้ง
สองออกจากกัน และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจาก
น้ำ ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่ศรัทธาอีกหรือ" (อัล-อันบิ
ยาห์ 21:30)

لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءِٰهٖٓۤ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۗ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُوْنَ

ความว่า "หากในชั้นฟ้าและแผ่นดินมีพระเจ้าหลาย
องค์ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว ก็จะทำให้เกิดความ
เสียหายอย่างแน่นอน อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งบัลลังก์ทรง
บริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งขึ้น" (อัล-อันบิ
ยาห์ 21:22)

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ
مِن تَفَوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٦٧﴾

ความว่า "พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ เจ้าจะไม่พบเห็นความบกพร่องในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นเจ้าจงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นรอยร้าวหรือช่องโหว่บ้างไหม?" (อัล-มุลก์ 67:3)

ฉะนั้น สรรพสิ่งและชีวิตในอิสลามจึงถูกเน้นถึง "ความกลมกลืน" กันบน "อำนาจเดียว" ทุกสิ่งเดินไปบน "การยอมจำนน" อย่างสิ้นเชิงต่ออำนาจนั้น

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ الْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ
إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

ความว่า "ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดิน รวมทั้งสิ่งที่อยู่ในนั้นล้วนสดุดีสรรเสริญแต่พระองค์ และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่จะสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ แต่ว่าพวกเจ้าไม่เข้าใจคำสดุดีของพวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงอภัยเสมอ" (อัล-อิสรอ์ 17:44)

أَفَغَيْرِ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

ความว่า "สิ้นจากศาสนาของอัลลอฮฺกระนั้นหรือที่พวกเขาแสวงหา? และแต่พระองค์นั้น ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินได้นอบน้อมให้ ทั้งด้วยการสมัครใจและความจำยอม และยังพระองค์นั้นพวกเขาจะถูกนำกลับไป" (อาล อิมรอน 3:83)

ความหมายของอิสลาม

หลังจากที่ได้ทำความเข้าใจแนวคิดหลักของอิสลามแล้ว เราสามารถทำความเข้าใจความหมายของอิสลามได้ทันที เพราะความหมายของคำว่า "อิสลาม" นั้น ผู้กตัตติอยู่กับแนวคิดข้างต้นนั่นเอง

เริ่มจากความหมายด้านภาษา คำว่า "อิสลาม" มาจากรากศัพท์สามอักษร คือ **ซึน, ลาม และมิม** หมายถึง

ก) ยอมจำนน ยอมรับ ยอมสยบ ให้แก่สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เหนือกว่า ดังนั้นประโยคที่ว่า (อัลลอะมะ อัมอะอะฮฺ อิลลา อัลลอฮฺ) จึงหมายถึง เขามอบหมายการงานของเขาไปยังอัลลอฮฺ หรือเขายอมรับเจตนารมณ์ของอัลลอฮฺโดยดุชะฎี คำว่า "อัลลอะมะ" ตัวเดียวกันนี้ยังหมายถึง เขามอบหมายตัวเขาไปสู่เจตนารมณ์ของอัลลอฮฺ หรือเขาเป็นมุสลิม ก็ได้

ข) ปรองดองกับสิ่งอื่น หรือสร้างสันติภาพ (โปรดดู Hans Wehr, Dictionary of Modern Arabic Written, Wiesbadane : Harrassowitz, 1971p. 424-425.)

ถ้าเข้าใจความหมายทางภาษา ก็สามารถเข้าใจความหมายทางหลักการได้ไม่ยาก ความหมายอิสลามทางหลักการนั้นได้รับจากความ

เข้าใจที่มาจากอัล-กุรอาน อัล-สุนนะฮฺ(คำสอนของท่านศาสดา) และ ความเข้าใจอย่างเอกฉันท์ของศิษย์ของท่านศาสดาหรือที่เรียกกันว่า บรรดาเศาะฮาบะฮฺ นั่นก็คือ อิสลามหมายถึงการยอมจำนน การอ่อน น้อมและการเชื่อฟัง ดังนั้น อิสลามคือระบอบที่ยืนหยัดอยู่บนหลักการ ยอมจำนน และเชื่อฟังต่ออัลลอฮฺ นี่คือนิยามที่มั่นคงถูกเรียกว่าระบอบหรือ แนวทางแห่งอิสลาม

และในอีกด้านหนึ่ง คำว่าอิสลาม คือ "สันติภาพ" หมายถึงผู้ใด ต้องการที่จะรับเอาสันติภาพที่แท้จริงทั้งทางภายนอก และทางความรู้สึก ได้ ก็มีเพียงแต่โดยวิธีการยอมจำนนและเชื่อฟังต่ออัลลอฮฺเท่านั้น ตามที่ กล่าวนี้ก็คือ ชีวิตที่เชื่อฟังอัลลอฮฺจะนำมาซึ่งสันติภาพของจิตใจ และจะ ขยายสันติภาพไปสู่ด้านอื่นๆ ของชีวิตต่อไป

เพราะฉะนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่ดำเนินไปตามเจตนารมณ์ของผู้ เป็นเจ้าจึงเรียกได้ว่าได้เข้าสู่ความเป็นอิสลาม หรือเรียกเป็นภาษา อหรับว่า "มุสลิม" หมายถึง ผู้หรือสิ่งที่ยอมจำนนต่ออัลลอฮฺและเป็นผล ให้ผู้หรือสิ่งนั้นดำเนินไปบนแนวทางแห่งสันติ

กล่าวตามความหมายนี้ก็คือ ทุกสรรพสิ่งเป็นมุสลิม เพราะฉะนั้นการที่มนุษย์คนใดเลือกเป็นมุสลิม ก็คือมนุษย์คนนั้นได้เลือก วิธีทางเดียวกับทุกสรรพสิ่งที่ดำเนินและเคลื่อนไหวไปรอบๆ ตัวเขา นั่นเอง อัล-กุรอานจึงได้เรียกร้องต่อผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺให้เข้าสู่ สันติภาพนี้โดยพาตัวเองเข้าสู่สันติภาพทั้งระบอบ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً

ความว่า "ไอบรรดาผู้ศรัทธาจะเข้าสู่สันติภาพทั้งหมด"

(อัล-บะเกาะเราะฮ์ 2:208)

คำว่า "ซิดมฺ" ที่แปลว่าสันติภาพ ในที่นี้หมายถึง อิสลาม หรือ การยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ในทุกแง่ทุกมุมของชีวิต เราจึงสามารถอธิบาย ได้เช่นกันว่า อิสลามคือระบอบและแนวทางการดำเนินชีวิตที่ถูกประทาน จากผู้เป็นเจ้าของสมุ่หมัดผู้เป็นศาสดาท่านสุดท้าย

อิสลาม คือประมวลในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานมาให้ทุกแง่ทุกมุม ของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นหลักศรัทธา กฎหมาย การเมือง แนวทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ทั้งหมดนั้นถูกประทานมาเพื่อให้มนุษย์ทั้งหมดยอมรับ ยอม จำนน และปฏิบัติตามนั่นเอง

เพราะฉะนั้น อิสลามจึงเป็นระบอบที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิต ทั้งหมด อิสลามคือการทำคำตอบต่อปัญหาชีวิตทั้งหมดสามประเด็น นั่น คือ เรามาจากไหน? เรามาทำไม? และเราจะไปไหน?

คำตอบทั้งสามคำถามนี้อยู่ในเนื้อหาคำสอนทั้งหมดของอิสลาม แล้ว

พระเจ้ามีจริงหรือไม่ ?

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّمُتِ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

ความว่า “มวลดการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮผู้
บังเกิดชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงให้เกิด
ความมืดและแสงสว่าง แต่แล้วบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ
ศรัทธานั้นก็ยิ่งให้(สิ่งอื่น)เท่าเทียมกับพระเจ้าของเขา
อยู่” (อัล-อันอาม 6:1)

อัลลอฮได้ทรงให้รสูล(ศาสดา, ศาสนทูต)ของพระองค์ชี้แจงแก่
มนุษย์ทั้งหลายให้รู้ว่าบรรดาสิ่งที่อยู่เบื้องบนที่เรียกกันว่าฟ้าและแผ่นดิน
ที่มนุษย์และสัตว์ได้อยู่อาศัยนั้นไม่ได้เกิดหรือมีขึ้นมาเอง หากแต่อัลลอฮ
เป็นผู้บังเกิดขึ้นซึ่งนับเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญที่สุด แต่พวกที่ดื้อดึงก็ยัง
ไม่ยอมเชื่อฟังไม่ยอมเคารพสักการะต่อพระองค์ ยังคงดื้อดึงเคารพ
สักการะสิ่งอื่นเท่าเทียมเสมอด้วยพระองค์

وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

ความว่า “และพระองค์ทรงให้เกิดทุก ๆ สิ่ง และ
พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ในทุก ๆ สิ่ง” (อัล-อันอาม
6:101)

อัลลอฮฺ (ช.บ.) ทรงบังเกิดทุก ๆ สิ่งที่มีอยู่ในพิภพรวมทั้งท้องฟ้า
และแผ่นดิน ด้วยมหาอำนาจและความปรารถนาของพระองค์ และ
พระองค์ทรงรอบรู้ทุก ๆ สิ่งอย่างถ้วนถี่เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงให้บังเกิด

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

ความว่า “นั่นคืออัลลอฮฺผู้เป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า
ทั้งหลาย ไม่มีเจ้าใด ๆ ที่ควรแก่การกราบไหว้สักการะ
นอกจากพระองค์ผู้ทรงบังเกิดทุก ๆ สิ่ง ดังนั้นสุเจ้า
ทั้งหลายจงเคารพกราบไหว้แต่พระองค์” (อัล-อันอาม
6:102)

﴿ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ

ความว่า “บรรดารَسُولของพวกเขาได้กล่าวถามว่า ใน
เรื่องอัลลอฮฺผู้สร้างฟ้าและแผ่นดินนั้นยังจะมีการ
เคลือบแคลงสงสัยอีกหรือ” (อิบรอฮีม 14:10)

يَتَأْتِيَا النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ
 يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنبِ
 تُوْفِكُونَ ﴿٣٥﴾

ความว่า “มนุษย์ทั้งหลาย! จงรำลึกถึงความกรุณา
 เมตตาของอัลลอฮ์ซึ่งอยู่บนสุเจ้าทั้งหลาย (พึงคิดดูให้
 ดี) จะมีหรือผู้สร้างอื่นจากอัลลอฮ์? พระองค์ทรง
 ประทานปัจจัย(ริสกี)ให้แก่พวกสุเจ้าลงมาจากฟ้าและ
 ออกมาจากพื้นดิน ไม่มีเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพ
 สักการะนอกจากพระองค์ (เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างได้
 ประจักษ์แจ้งชัดแล้ว) สุเจ้ายังถูกหลอกลวงให้(เคารพ
 สิ่งอื่น)ได้อย่างไรอีกเล่า?” (ฟาฏีร 35:3)

โองการอัลกุรอานทั้งหมดนี้ อัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งให้มนุษย์รู้ว่า
 พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงสร้างฟ้า แผ่นดิน และสิ่งต่าง ๆ ที่
 มีอยู่ในท้องฟ้าและบนพื้นแผ่นดิน

นอกจากคำบอกเล่าของพระองค์แล้วมนุษย์เรายังสามารถ
 ค้นคว้าหาองค์พระผู้บังเกิดได้ด้วยความคิดความอ่านของเราอีก เรื่อง
 องค์พระผู้สร้างนี้เมื่อเราพยายามใช้สติปัญญาค้นคว้าแต่เพียงผิวเผินก็
 จะได้พบประจักษ์พยาน แต่ถ้าเรายิ่งคิดให้ลึกซึ้งก็จะได้พบประจักษ์
 พยานอันกว้างขวางยิ่งๆ ขึ้นไปทุกที

อัล-อุสตาซ อับ-ซัยด์ มุห์มัด คอลีล ดิรอสได้เล่าว่า มีอาหรับ ชาวเขาคคนหนึ่งได้ถูกถามว่า “ท่านรู้จักพระเจ้าอภิบาลของท่านได้อย่างไร?” อาหรับผู้นั้นได้ตอบด้วยคารมคมคายว่า “อุฐตัวเมียมันบอกแก่เราว่าต้องมีอุฐตัวผู้และรอยเท้าที่ปรากฏอยู่บนพื้นดินนั้นมันบอกแก่เราว่ามีผู้เดินผ่าน ดังนั้นท้องฟ้าอันเต็มไปด้วยหมู่ดาวและพื้นดินที่ปูลาดมันจะไม่บอกแก่เราบ้างหรือว่ามีผู้สร้างที่ทรงไว้ซึ่งความสามารถและความรู้อย่างละเอียดรอบคอบ?”

ท่านอิบну กะซีร ผู้เชี่ยวชาญในทางอธิบายความหมายของ อัลกุรอานได้เล่าไว้ในหนังสือของท่านว่า มีชนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นพวกที่ไม่ นับถือพระเจ้าได้มาหาท่านอบู ะหะนีฟะฮฺ(อิมามอะนะฟี) ขอร้องให้ท่าน แสดงหลักฐานในเรื่องการมีพระเจ้าผู้สร้างให้แก่พวกเขา ท่านอบู ะหะนีฟะฮฺก็ยินดีที่จะปฏิบัติตามคำขอร้องแต่ท่านพูดกับพวกเหล่านั้นว่า “ก่อนอื่นฉันอยากเล่าเรื่องแปลกประหลาดให้พวกท่านฟังสักเรื่องหนึ่ง สำหรับตัวฉันเองก็ยังงงงวยใจอยู่เหมือนกัน เรื่องมีดังนี้ ฉันได้ข่าว ประหลาดว่ามีเรือสินค้าลำหนึ่งภายในเรือไม่มีคนอยู่แม้แต่สักคนเดียว กัปตันก็ไม่มี นายท้ายก็ไม่มี ช่างเครื่องก็ไม่มี ตลอดจนกลาสีลูกเรือ และ กรรมกรแม้แต่เครื่องควบคุมใดๆ ก็ไม่มีทั้งสิ้น แต่เรือลำนี้ทำงานได้เองทุกอย่าง เช่น เอาของลงเรือเอง พอสินค้าเต็มลำแล้วก็ออกแล่นไปยังที่ หมาย เมื่อถึงแล้ว ก็ขนสินค้าขึ้นเอง แล้วก็แล่นกลับมาขนสินค้าลงอีก เรื่องเป็นเช่นนี้ฉันใคร่อยากจะถามท่านว่าพวกท่านเห็นอย่างไรในเรื่องนี้? มันจะเป็นไปได้ไหม?” พวกแขกเหล่านั้นก็ตอบว่า “มันเป็นเรื่องสุดวิสัยที่ จะเชื่อว่าเป็นความจริง เป็นเรื่องเหลวไหลมากกว่า”

ท่านอบู หนะนีพะฮุจิงพูดกับพวกนั้นว่า “เมื่อท่านไม่ยอมเชื่อเรื่องเรือประหลาดลำนั้นแล้ว เหตุไฉนท่านจึงจะไม่ยอมเชื่อว่า พิกพอันกว้างใหญ่ไพศาลเบื้องบนที่เต็มไปด้วยจักรวาลเช่น ดวงจันทร์ ดวงตะวันและดวงดาวอย่างเหลือคณานับทุกอย่างต่างหมุนเวียนโคจรไปตามกฎเกณฑ์อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยได้จึงหวะปราศจากการผิดพลาดก้าวก่าย ทางเบื้องล่างก็มีสิ่งของสุดวิสัยที่จะคำนวณได้ ทุกๆสิ่งได้ดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยตามกำหนด เหตุใดท่านจึงไม่ยอมเชื่อว่ามีผู้คอยจัดการ คอยบริหารควบคุมดูแล?”

เมื่อท่านอะบู หนะนีพะฮุส่งคำถามกลับไปเช่นนั้นพวกที่ไม่ยอมศรัทธาในพระเจ้าเหล่านั้นต่างก็นิ่งอึ้ง ครุ่นคิดอยู่สักครู่หนึ่งก็ยอมจำนนต่อเหตุผลว่าพระเจ้าผู้สร้างนั้นมีแน่นอนและยอมเข้ารับนับถืออิสลามทันที

ทั้งสองเรื่องนี้ถอดความจากหนังสือพิมพ์ “อัล-ฮัดยูน นะบะวะรีย” ของอัล-มัรหุม อัล-ฮัยค์ ฮามิด อัล-ฟากี ซึ่งตีพิมพ์ในประเทศอียิปต์

เรื่องแรก บอกให้รู้ว่า เมื่อเราเห็นสิ่งของเราก็รู้จักผู้ทำหรือผู้ประดิษฐ์หรือผู้สร้าง เช่น เราเห็นรถยนต์เราก็รู้ว่านายช่างเป็นผู้ประกอบตัวรถ ช่างกลเป็นผู้ประดิษฐ์เครื่องยนต์ เมื่อเราเห็นเรือใบลำเล็กๆ เราก็รู้ว่าช่างไม้เป็นผู้ต่อเรือนั้น เมื่อเราหยิบเสื้อกางเกงขึ้นมาเราก็รู้ว่าช่างตัดเสื้อเป็นผู้เย็บ เมื่อเราเห็นตึกหลังใหญ่มาเราก็รู้ว่าช่างก่อสร้างเป็นผู้ทำ เมื่อเราเห็นบ้านไม้หลังงามหรือกระท่อมหลังเล็กๆ เราก็รู้ว่าช่างไม้

เป็นผู้ทำ เมื่อเราได้เห็นบ้านเมืองสวยงามมีถนนใหญ่ๆ งามๆ มีตึกงามสูง
ตระหง่านและของอื่นๆ อีกหลายสิ่งหลายอย่างเราก็รู้ว่ามีมนุษย์เป็นผู้ทำ

มนุษย์ทุกคนแม้แต่เด็กก็ต้องเชื่ออย่างมั่นใจว่าช่างไม้เป็นผู้ต่อ
เรือ ทำบ้าน ช่างกลและช่างเหล็กเป็นผู้ทำรถยนต์ ช่างก่อสร้างเป็นผู้
ผู้สร้างตึก และช่างเย็บเสื้อผ้าเป็นผู้เย็บเสื้อผ้ากางเกง ฯลฯ เราพากันเชื่อ ทั้งๆ
ที่เราไม่เคยรู้จักหรือไม่เคยได้พบเห็นนายช่างเหล่านั้นเลยแม้แต่บ่อย

ทุกๆ คนจะไม่ยอมเชื่ออย่างเด็ดขาดว่าสิ่งของต่างๆ เหล่านี้
เกิดขึ้นมาเองโดยไม่มีผู้สร้างไม่มีผู้ทำหรือผู้ประดิษฐ์ แม้ก้านไม้ขีดไฟซึ่ง
เป็นเศษไม้เล็กๆ ที่ไม่มีมูลค่าอะไรเลยแม้แต่บ่อยเราก็ไม่ยอมเชื่อว่ามัน
เกิดหรือมีขึ้นมาเองโดยไม่มีผู้ทำ

ใครบอก ใครสั่งสอนหรือแนะนำให้มนุษย์เชื่ออย่างนั้น?

สัญชาติญาณอันเกิดจากสติปัญญาของเราเองเป็นผู้บอก แม้จะ
เป็นคนที่โง่แสนโง่สักปานใดก็จะไม่ยอมเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นเกิดหรือมีขึ้น
เองโดยไม่มีผู้สร้าง

เมื่อสรุปแล้วก็คงได้ผลดังนี้ :-

1. มนุษย์ยอมเชื่อว่าสิ่งของต่างๆ เช่นที่กล่าวมาแล้วจะ
เกิดหรือมีขึ้นมาเองโดยไม่มีผู้ทำ ผู้สร้าง หรือผู้ประดิษฐ์
ไม่ได้อย่างเด็ดขาด
2. มนุษย์ยอมเชื่อสิ่งที่ไม่เคยพบไม่เคยเห็น เชื่อโดย
จิตสำนึก

เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็เหตุใดเราจะไม่ยอมเชื่อว่าสิ่งของอีกเป็นจำนวนมากมายก่ายกองเหลือคณานับ ที่นายช่างต่างๆ เหล่านี้ทำไม่ได้ เช่น ดวงจันทร์ ดวงตะวัน ดวงดาว มนุษย์ สัตว์ ต้นไม้ ตั้งแต่ขนาดใหญ่มากที่สุดถึงขนาดเล็กที่สุด มองด้วยตาเปล่าไม่เห็นต้องใช้กล้องขยายตลอดจนตัวพิภพ ท้องฟ้า น้ำ และแผ่นดินต้องมีผู้สร้าง กลับไปเชื่อว่า สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นมาเอง โดยไม่มีผู้สร้าง จะไม่เป็นการเข้าใจที่มงายเกินไปหรือ?

ในเมื่อมนุษย์ทุกคนไม่ยอมเชื่อว่าก้านไม้ขีดไฟเพียงก้านเดียว จะเกิดหรือมีขึ้นมาเองไม่ได้ อย่างเด็ดขาด ทั้ง ๆ ที่การทำก้านไม้ขีดไฟไม่ใช่งานละเอียดพิสดารอย่างไร แม้เด็กเล็กบางคน ก็สามารถจะเหลาเศษไม้เล็กๆ ให้มีลักษณะเป็นเศษไม้ที่มีรูปลี่เหลี่ยมอย่างก้านไม้ขีดไฟได้ ส่วนสิ่งของต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ได้ถูกสร้างขึ้นอย่างประณีตพิสดารเกินภูมิปัญญาของมนุษย์ แต่กลับเข้าใจหรือเชื่อว่า เกิดขึ้นมาเองโดยไม่มีผู้สร้าง

ปัญญาชนผู้เคารพต่อเหตุผล เคารพต่อความจริง ไม่น่าเข้าใจอย่างมงายเช่นนั้น ควรจะใช้สติปัญญาความรอบคอบค้นหาผู้สร้างให้พบ ในเมื่อมั่นใจว่าทุก ๆ สิ่งต้องมีผู้ทำ

เรื่องที่สอง หมายถึงการควบคุมการบริหาร

บรรดาสิ่งของต่างๆ ที่เราใช้ที่เราเห็นตลอดจนกิจการต่างๆ ต้องมีผู้ควบคุม ผู้รักษาและผู้บริหาร เช่นเราจะนำสิ่งของบางอย่างไปยังที่แห่งหนึ่ง เรามีเรือเล็กๆ อยู่ลำหนึ่งเราจัดแจงเอาสิ่งของลงเรือแล้วก็แก้

เชือกผูกเรือ เสือออกเรือออกจากแม่น้ำ เรือลำน้อยๆ ก็จะล่องลอยไปตามสายน้ำตามยถากรรม ในที่สุดทั้งเรือทั้งของและพายก็จะอันตรธานหายไปโดยไม่รู้ว่าจะไปอยู่ที่ใด

หรือเราลงไปในเรื่องด้วย เรามีความสามารถทำได้แต่เพียงเอาพายพยุ้น้ำ ไม่เข้าใจที่จะคัดหรือวาด ทั้งไม่เข้าใจทางเดินเรือพอลงเรือได้ก็จ้ำจ้อๆ เรือก็ตะเปะตะปะหมุนไปหมุนมาชนนั่นชนนี่ ในที่สุดก็ไปไม่รอดหรืออาจจะถูกรืออื่นชนล้มในที่สุด

เรามีรถยนต์คันใหญ่โตสวยงาม มีเครื่องใช้ทันสมัยอย่างพร้อมมูล เมื่อจะไปดูระยะยั้งที่แห่งหนึ่งเราขึ้นไปนั่งบอกให้มันออกเดินมันก็ไม่ออก คอยแล้วคอยเล่ารถก็ไม่ออกวิ่งหรือว่าเราสตาร์ทเครื่องเรียบร้อยแล้วก็ลงจากรถปล่อยให้รถออกวิ่งไปแต่ลำพังในที่สุดรถคันนั้นก็ต้องไปชนอะไรพังพินาศไป

หรือเราเป็นผู้ขับเอง แต่มีความรู้เพียงหมุนพวงมาลัยให้รถหันขวาหันซ้ายเท่านั้นการเดินทางตามระเบียบของการจราจรไม่มีความเข้าใจเลย ในที่สุดรถของเราก็จะต้องไปชนอะไรเข้าหรือไม่ก็ถูกรถคันอื่นชนเอา หรือว่าในขณะที่ขับไปนั้นเครื่องยนต์เกิดขัดข้องขึ้น เราไม่มีความรู้ในเรื่องเครื่องยนต์เสียเลยจะเดินทางต่อไปก็ไม่ได้จะกลับบ้านก็ไม่ได้

มีโรงเรียนใหญ่แห่งหนึ่งกำลังจะก้าวหน้ามีนักเรียนนับจำนวนเป็นพันแต่มีเหตุเกิดขึ้นทำให้ต้องขาดผู้จัดการหรือผู้บริหาร หรือว่าได้ผู้จัดการมาใหม่เป็นผู้ที่ไม่เคยบริหารกิจการของโรงเรียนมาเลย หรือว่ามี

ภูมิความรู้ไม่พอที่จะควบคุมโรงเรียนได้ เมื่องานดำเนินไปโดยขาดผู้
ควบคุมผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพไม่พอ ความระส่ำระสาย ความอลเวงก็
จะเกิดขึ้น ในที่สุดโรงเรียนนั้นก็ต้องประสบกับความวิบัติ

ยังมีอะไรรึอื่นอีกในทำนองเดียวกันนี้อีกมากมายนำมาเป็น
อุทาหรณ์เพียงเท่านี้ก็เข้าใจพอแล้ว

เรื่องปลื้มย่อยเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นนี้ยังขาดผู้บริหารผู้ควบคุมที่ทรง
ความรู้ความชำนาญไม่ได้ แล้วสิ่งใหญ่ ๆ อันทรงสภาพลึกลับพิสดาร
มหัศจรรย์อีกมากมายเหลือคณานับเราจะเชื่อได้อย่างไรว่าไม่มีผู้
ควบคุมหรือผู้บริหารที่ทรงไว้ซึ่งความสามารถความรอบรู้รอบคอบ?
เช่นโลกที่เราอาศัยอยู่ทุกวันนี้ ช้างบนมิดวงจันทร์ ดวงตะวันและดวงดาว
จำนวนมากหลาย ทุกอย่างโคจรไปตามกำหนดอย่างเป็นระเบียบ
เรียบร้อยโดยปราศจากการสับสนกำวกำยหรือเปลี่ยนแปลง

ข้างล่างก็มีพื้นดินภูเขา แม่น้ำลำคลอง ทะเล มนุษย์ สัตว์และ
อะไรรึอื่น ๆ อีกมากมาย สุดที่จะคำนวณได้ ทุกๆสิ่งดำเนินไปตาม
กฎเกณฑ์ที่พระผู้สร้างได้วางไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยสม่ำเสมอไม่มี
การเปลี่ยนแปลง ทุกสิ่งทุกอย่างคงอยู่ในสภาพเดิมตั้งแต่เริ่มแรกจน
ตราบเท่าทุกวันนี้!

สรรพสิ่งทั้งหลายทั้งปวงทั้งเบื้องบนและเบื้องล่างดังกล่าว
แล้วล้วนแต่เป็นสิ่งมหัศจรรย์ลึกลับเกินสติปัญญาของมนุษย์จะ
เข้าถึง หากขาดผู้ควบคุมดูแลรักษาและบริหารเสียแล้วจะคงไว้ซึ่ง
ความเป็นระเบียบเรียบร้อยได้อย่างไร? หรือว่า ถ้าผู้ควบคุมบริหาร

หย่อนสมรรถภาพ ช่อนความสามารถปราศจากความรอบรู้และความ
ละเอียดรอบคอบจะสามารถควบคุมสถานการณ์ทุกด้านให้ดำเนินไป
เป็นระเบียบได้อย่างไร?

เมื่อสรุปแล้วก็คงได้ผลดังนี้:-

ทุก ๆ สิ่งต้องมีผู้ควบคุมรักษา และบริหาร ผู้ควบคุมต้อง
เป็นผู้ทรงไว้ซึ่งสมรรถภาพและความสามารถเหนือบรรดาสิ่งที่อยู่
ในความควบคุมของตน

เรื่องราวของอิสลามโดยย่อ

อิสลามคืออะไร?

อิสลามมิใช่ศาสนาใหม่แต่อิสลามคือสัจธรรมเดียวกับที่พระเจ้าเป็นเจ้าของได้ประทานมายังมนุษยชาติโดยผ่านทางบรรดานบี(ศาสนทูต)ของพระองค์ สำหรับประชากรหนึ่งในห้าของโลกนั้นอิสลามเป็นทั้งศาสนาและแนวทางแห่งชีวิตที่สมบูรณ์ มุสลิมปฏิบัติตามศาสนาแห่งความสันติความเมตตาและการให้อภัย และส่วนใหญ่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอันใดกับเหตุการณ์รุนแรงที่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของพวกเขา

มุสลิมคือใคร ?

มุสลิมคือผู้ที่มีความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวคือ อัลลอฮ์ และดำเนินชีวิตทุกอย่างก้าวของเขาไปตามคำบัญชาของพระองค์ ผู้คนจำนวนนับพันล้านคนจากทุกเผ่าพันธุ์เชื้อชาติและวัฒนธรรมทั่วโลกตั้งแต่ฟิลิปปินส์ตอนใต้ไปจนถึงไนจีเรียได้ถูกรวมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยศาสนาอิสลาม ประมาณ 18% อาศัยอยู่ในโลกอาหรับ ประชาคมมุสลิมที่ใหญ่ที่สุดในโลกนั้นอยู่ในอินโดนีเซีย ประชากรส่วนใหญ่ของเอเชียและแอฟริกาเป็นมุสลิม ในขณะที่ในสหภาพโซเวียต จีน อเมริกา

เหนือ อเมริกาใต้และยุโรปก็มีมุสลิมอาศัยเป็นชนกลุ่มน้อยอยู่เป็นจำนวนมากพอสมควร

คนมุสลิมเชื่ออะไร?

มุสลิมเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวคืออัลลอฮฺ เชื่อในทูตสวรรค์ที่พระองค์ทรงสร้างมา เชื่อในบรรดານบีต่างๆ ที่พระองค์ได้ทรงประทานทางนำผ่านมายังมนุษยชาติ เชื่อในวันแห่งการตัดสินตอบแทนการกระทำของแต่ละคน และเชื่อในอำนาจอันสมบูรณ์ของพระเจ้าในการกำหนดชะตากรรมของมนุษย์และชีวิตหลังความตาย มุสลิมเชื่อในสายโซ่แห่งนบีที่เริ่มต้นมาตั้งแต่ต้นปีอาดัม นบินูหฺ(โนอาห์) นบีอิบรอฮีม(อับราฮัม) นบีอิสมาอีล นบีอิสฮาก(ไอแซค) นบียะอฺกูบ(จาคอบ) นบียูสุฟ(โยเซฟ) นบีอัยยูบ นบีมูซา(โมเสส) นบีสารูน(ฮารอน) นบีดาวูด(เดวิด) นบีสุลัยมาน(โซโลมอน) นบีอิลยาส นบียูนุส นบียะหฺยา และนบีอิซา(เยซู) แต่ทางนำสุดท้ายของพระเจ้าที่ประทานมายังมนุษยย์และเป็นทางนำตลอดไปของมนุษย์นั้นได้ถูกประทานผ่านมายังนบีมุฮัมมัด โดยทูตสวรรค์ที่มีชื่อว่า *ญิบรีล*

จะเป็นมุสลิมได้อย่างไร?

คนที่จะเป็นมุสลิมจะต้องกล่าวคำปฏิญาณว่า “**ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ มุฮัมมัดุร รสุลุลลอฮฺ**” ซึ่งมีความว่า “**ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ**” การกล่าว

คำประกาศดังกล่าวนี้ผู้ศรัทธาได้ประกาศว่าตนเองมีความศรัทธาในนบีทั้งหมดของอัลลอฮ์และคัมภีร์ต่างๆ ที่นบีเหล่านั้นนำมา

“อิสลาม” หมายความว่าอะไร ?

คำว่า “อิสลาม” ในภาษาอาหรับหมายถึง “การยอมจำนน” และยังมีความหมายอีกอย่างหนึ่งว่า “สันติ” ด้วยในคำสอนทางศาสนาอิสลามหมายถึงการยอมจำนนต่อพระประสงค์ของอัลลอฮ์ การเรียกอิสลามว่าศาสนาหม่มมัด จึงไม่ถูกต้องเพราะมันทำให้เข้าใจว่ามุสลิมเคารพสักการะนบีหม่มมัด

คำว่า “อัลลอฮ์” เป็นชื่อภาษาอาหรับที่ชาวอาหรับมุสลิมและชาวอาหรับคริสเตียนใช้เรียกพระเจ้า

ทำไมอิสลามจึงมักดูเป็นศาสนาที่แปลก ?

อิสลามอาจจะดูแปลกหรือดูเหมือนเป็นศาสนาที่เคร่งคัดในโลกสมัยใหม่ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะศาสนาไม่ได้มีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของชาวตะวันตกในปัจจุบัน ในขณะที่มุสลิมถือว่าศาสนาเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดและไม่ได้แบ่งแยกชีวิตทางโลกและทางศาสนาออกจากกัน คนมุสลิมเชื่อว่ากฎหมายของพระเจ้า (หรือที่เรียกว่า *ชะรีอะฮ์*) จะต้องได้รับการปฏิบัติตามอย่างจริงจัง และนี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนาจึงยังถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ

อิสลามและศาสนาคริสต์มีที่มาต่างกันหรือไม่ ?

ไม่แตกต่างกันเลยทั้งอิสลาม คริสเตียน และแม้แต่ศาสนา ยูดาห์มีที่มาจากแหล่งเดียวกันนั่นคือนบีอิบรอฮีม และนบีของทั้งสาม ศาสนานี้ก็เป็นลูกหลานโดยตรงจากลูกของท่านนั่นคือ มุหัมมัด เป็น ลูกหลานจากเชื้อสายของนบีสมาอีลลูกชายคนโตของนบีอิบรอฮีม ส่วนนบีมูซา(หรือโมเสส) และนบียีซา(หรือพระเยซู) นั้นเป็นลูกหลานที่ สืบเชื้อสายมาจากนบีสฮา

นบีอิบรอฮีมได้ตั้งหลักแหล่งในบริเวณที่ปัจจุบันคือเมืองมักกะฮฺ และได้สร้างกะอูบะฮฺขึ้นมา ซึ่งมุสลิมจะหันหน้ามาทางจุดนี้ทุกครั้งใน เวลามาซ

กะอูบะฮฺคืออะไร ?

กะอูบะฮฺเป็นสถานที่สำหรับการแสดงความเคารพสักการะ พระเจ้าซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาให้นบีอิบรอฮีมและอิสมาอีลสร้างขึ้น เมื่อประมาณ 4,000 ปีก่อนหน้านี้ อาคารหลังนี้ถูกสร้างด้วยหินบน สถานที่ที่หลายคนเชื่อว่าเป็นที่ตั้งของศาสนสถานดั้งเดิมที่อาดัมสร้างขึ้น พระเจ้าได้บัญชาอิบรอฮีมให้เรียกร่องมนุษยชาติทุกคนให้มาเยี่ยมเยียน สถานที่แห่งนี้และเมื่อผู้ประกอบศาสนกิจไปที่นั่นในปัจจุบันพวกเขาก็จะ กล่าวว่ “ข้าพระองค์มาอยู่ในที่แห่งนี้แล้วโอ้พระเจ้า” เพื่อเป็นการ ตอบสนองคำเรียกร่องของท่านนบีอิบรอฮีม

มุหัมมัด คือใคร ?

มุหัมมัด เกิดในมักกะฮ์เมื่อ ค.ศ.570 ซึ่งในตอนนั้นศาสนาคริสต์ ยังไม่ได้ถูกก่อตั้งอย่างสมบูรณ์ในยุโรป เนื่องจากบิดาของท่านเสียชีวิต ก่อนที่ท่านจะเกิดและมารดาของท่านเสียชีวิตหลังจากที่ท่านเกิดได้ไม่นาน ท่านจึงได้รับการเลี้ยงดูโดยลุงของท่านซึ่งเป็นคนในเผ่ากุร็อยซุหฺที่ ได้รับการยกย่อง เมื่อท่านโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ท่านเป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ มีความกรุณาปรานี และมีความจริงใจจนคนทั่วไปในเวลานั้นต่างขอให้ท่านเป็นผู้ไกลเกลี่ยกรณีพิพาทมากมายหลายครั้ง นักประวัติศาสตร์กล่าวว่าท่านเป็นคนที่เยือกเย็นและเฝ้หาความสงบทางใจ

มุหัมมัด เป็นคนที่เฝ้ใจในศาสนาและเกลียดชังความเสื่อมทรามของสังคมของท่าน ดังนั้นท่านจึงมักจะไปแสวงหาความสงบทางจิตใจอยู่เป็นประจำในถ้ำ *หิรอฮ์* ไกล่ยอดคฤหาญะบัลนุรุ (ขุนเขาแห่งรัศมี) ไกล่เมืองมักกะฮ์

ท่านเป็นนบีและศาสนทูตของพระเจ้าได้อย่างไร ?

เมื่อท่านอายุได้ 40 ปีขณะที่ท่านนั่งสงบจิตใจอยู่นั้นท่านได้รับวณะครั้งแรกจากพระเจ้าผ่านทางทูตสวรรค์ญิบรีลและวณะนี้ได้ถูกประทานมายังท่านอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 23 ปีทางนำนี้เป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า **อัลกุรอาน**

เมื่อท่านเริ่มอ่านวณะที่ท่านได้ยินจากญิบรีลและเผยแผ่สัจธรรมที่พระเจ้าทรงประทานแก่ท่าน ท่านและสาวกกลุ่มเล็ก ๆ ของ

ท่านก็ถูกต่อต้านและข่มเหงซึ่งนับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น จนใน ค.ศ. 622 พระเจ้าจึงได้ทรงบัญชาให้ท่านอพยพจากนครมักกะฮฺ(เรียกว่า ฮิจญ์เราะฮฺ) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของปฏิทินอิสลาม

หลังจากนั้นอีกประมาณ 8 ปี นบีมุหัมมัดและบรรดาสาวกของท่านก็สามารถกลับไปยังมักกะฮฺได้อีกครั้งหนึ่ง ท่านได้ให้อภัยศัตรูของท่านและได้ทำให้อิสลามเป็นศาสนาถาวรของคนในแผ่นดินนั้น ก่อนหน้าทีนบีมุหัมมัดจะเสียชีวิตเมื่ออายุได้ 63 ปี อารเบียส่วนใหญ่ได้เป็นมุสลิม และภายในหนึ่งศตวรรษหลังจากการเสียชีวิตของท่าน อิสลามก็ได้แพร่ไปยังสเปนในตะวันตกและขยายไปจนถึงจีนในทางตะวันออก

การแผ่ขยายของอิสลามมีผลต่อโลกอย่างไร ?

เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้อิสลามแพร่ขยายไปอย่างรวดเร็วและสงบก็คือความง่ายในหลักการอิสลาม เรียกร้องเชิญชวนมนุษยให้ศรัทธาและเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวนั่นคือ อัลลอฮฺ นอกจากนี้แล้วอิสลามยังสั่งสอนมนุษยให้ใช้สติปัญญาและเหตุผลด้วย

ดังนั้นภายในเวลาไม่กี่ปีอารยธรรมอันยิ่งใหญ่และมหาวิทยาลัยต่างๆ ก็เกิดขึ้นในแผ่นดินอิสลามเพราะท่านนบีมุหัมมัดได้สอนว่า “การศึกษาหาความรู้เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนทั้งชายและหญิง” การผสมผสานกันระหว่างแนวความคิดของตะวันออกและตะวันตก และแนวความคิดใหม่กับความคิดเก่าได้ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอันยิ่งใหญ่ในวิชาการด้านการแพทย์ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ดาราศาสตร์

ภูมิศาสตร์ เกษตรกรรม ศิลปะ วรรณกรรม และประวัติศาสตร์ ระบบที่สำคัญหลายระบบ เช่นพีชคณิต ตัวเลขแบบอารบิก และแนวความคิดในการใช้เลขศูนย์ (ซึ่งเป็นความก้าวหน้าที่สำคัญในทางคณิตศาสตร์) ได้ถูกถ่ายทอดไปยังยุโรปในยุคกลางจากอิสลาม เครื่องมือที่สลับซับซ้อนซึ่งทำให้นักเดินทางชาวยุโรปสามารถค้นพบสิ่งต่างๆได้นั้นได้ถูกพัฒนาขึ้นจากมุสลิมเช่นเครื่องมือบอกตำแหน่งและแผนที่นำทางเป็นต้น

อัลกุรอาน คืออะไร ?

อัลกุรอานคือบันทึกวณะหรือคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงประทานผ่านทางทูตสวรรค์ญิบรีลมายังนบีมุหัมมัด วณะเหล่านี้ท่านนบีมุหัมมัดได้ท่องจำไว้ทุกถ้อยคำ หลังจากนั้นท่านก็ได้ถ่ายทอดให้แก่บรรดาสาวกของท่านได้จดจำ ในขณะที่สาวกบางคนได้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ถ้อยคำเหล่านี้ได้ถูกตรวจสอบอยู่ตลอดเวลาในระหว่างที่ท่านนบียังมีชีวิตอยู่ในจำนวนถ้อยคำทั้งหมดของพระเจ้าที่แบ่งออกเป็น 114 บทนั้น ไม่มีวณะหรือถ้อยคำใดถูกเปลี่ยนแปลงแม้แต่เพียงตัวอักษรเดียววณะกระทั่งปัจจุบันซึ่งนับเป็นเวลาถึง 1,400 ปีมาแล้ว ดังนั้นกุรอานจึงอยู่ในสภาพที่ครบถ้วนสมบูรณ์และถือเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ได้ประทานแก่ท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลยฮิ วะสัลลัม

อัลกุรอานกล่าวถึงอะไร ?

อัลกุรอานซึ่งเป็นวณะของพระเจ้านั้นคือแหล่งที่มาแหล่งแรกและแหล่งเดียวของความศรัทธาและการปฏิบัติของมุสลิม อัลกุรอานพูด

ถึงทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเราในฐานะที่เป็นมนุษย์ เช่น วิทยปัญญา ความเชื่อ การปฏิบัติศาสนกิจ และกฎหมาย แต่หัวข้อสำคัญของอัลกุรอานก็คือความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา

ในขณะที่เดียวกันอัลกุรอานก็ให้แนวทางเพื่อสังคมที่ยุติธรรม การประพฤติปฏิบัติของมนุษย์ที่เหมาะสม และระบบเศรษฐกิจที่สมดุล

นอกจากอัลกุรอานแล้วยังมีแหล่งที่มาอื่น ๆ อีกไหม ?

นอกจากอัลกุรอานแล้ว ยังมีแหล่งที่มาอีกแหล่งหนึ่งนั่นก็คือ “สุนนะฮฺ” หรือแบบอย่างและคำสอนของนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งถือเป็นแหล่งที่สองของที่มาแห่งความเชื่อและการปฏิบัติของมุสลิม คำบอกเล่าถึงสุนนะฮฺ เรียกว่า “หะดีษ” ดังนั้น การเชื่อใน “สุนนะฮฺ” จึงเป็นส่วนหนึ่งของความศรัทธาแห่งอิสลาม

ตัวอย่างคำพูดของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

ท่านนบีมุหัมมัด ได้กล่าวว่า:

“อัลลอฮฺไม่ทรงเมตตาแก่คนที่ไม่มีความเมตตาต่อผู้อื่น”

“ใครที่กินจนอิ่มขณะที่เพื่อนบ้านของเขาไม่มีอาหารกินนั้น เขาไม่ใช่ผู้ศรัทธา”

“พ่อค้าที่ซื่อสัตย์นั้นจะได้อยู่ร่วมกับบรรดานบีผู้ทรงคุณธรรมและผู้พลีชีวิตในการต่อสู้เพื่อศาสนา”

“คนที่แข็งแรงนั้นมีโชคนที่ทำให้คนอื่นล้มลงแต่คนที่แข็งแรงนั้นคือคนที่ควบคุมตัวเองได้ในตอนที่โกรธ”

“พระเจ้าไม่ได้ตัดสินตรงที่ร่างกายและรูปร่างแต่พระองค์จะทรงดูที่หัวใจและในการกระทำของท่าน”

“ชายคนหนึ่งเดินไปตามทางและรู้สึกกระหายน้ำเมื่อมาถึงบ่อน้ำแห่งหนึ่งเขาได้ลงไปดื่มและดื่มจนอิ่ม แล้วจึงขึ้นมาหลังจากนั้นเขาได้เห็นสุนัขตัวหนึ่งยืนหิวน้ำล้นห้อยอยู่มันพยายามที่จะเลียน้ำจากโคลนเพื่อดับกระหาย เมื่อชายคนนั้นเห็นว่าสุนัขรู้สึกกระหายเหมือนกับเขาดังนั้นเขาจึงลงไปยังบ่อน้ำอีกครั้งหนึ่ง แล้วเอารองเท้าของเขาตักน้ำให้สุนัขดื่ม การทำเช่นนี้ได้ทำให้อัลลอฮฺทรงอภัยบาปแก่เขา” ท่านนบีได้ถูกถามว่า “โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ เราจะได้รับรางวัลตอบแทนสำหรับความกรุณาต่อสัตว์ด้วยหรือ?” ท่านได้กล่าวว่า “มีการตอบแทนสำหรับความกรุณาต่อสิ่งมีชีวิตทุกสิ่ง”

จากบันทึกหะดีษของอัล-บุคอรี, มุสลิม, อัต-ติรมิซีย์ และอัล-บัยฮะกี

ลักษณะทั่วไปของอิสลาม

1. อิสลาม ไม่ใช่ศาสนาที่เกิดใหม่ แต่เป็นศาสนาที่ต่อเนื่องมาจากศาสนาเก่า ๆ
2. นับถือยกย่องบรรดานบีทั้งหลายทุก ๆ คนที่มาก่อนนบีมุฮัมมัด
3. เป็นศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียวคืออัลลอฮ์
4. อำนาจทางกฎหมายหรือธรรมนูญสูงสุดมาจากพระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียว เพราะฉะนั้นจึงไม่มีบุคคลกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่จะได้รับผลประโยชน์จากกฎหมายนั้น ผลประโยชน์ทั้งหลายจะต้องตกอยู่กับประชาชนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะผู้อ่อนแอ หรือผู้ที่ยากไร้
5. เป็นศาสนาแห่งสันติภาพ เพราะอิสลามแปลว่า สันติ
6. มีการศรัทธา และมีการปฏิบัติควบคู่กันไป
7. ในเรื่องศาสนกิจแล้ว ไม่มีผู้ใดได้รับสิทธิพิเศษจากพระผู้เป็นเจ้านอกจากผู้ที่อ่อนแอ
8. เป็นระบอบการปกครองและเป็นธรรมนูญแห่งชีวิต
9. ไม่มีนักบวช นักพรต และสมณะศักดิ์หรือชนชั้น
10. ทุกๆ คน ต้องทำมาหาเลี้ยงชีพ และให้เกียรติแก่ผู้ใช้แรงงาน

11. ข้อห้ามมีบทลงโทษ เช่น ผู้ที่ดื่มสุราจะได้รับการถูกเขียน 80 ครั้ง และผู้ที่ผิดประเวณีจะได้รับการถูกเขียน 100 ครั้ง ผู้ที่ขโมยโดยสันดานจะถูกตัดมือ
12. สตรีมีสิทธิเท่าเทียมชาย แต่มีหน้าที่แตกต่างกัน และสตรีทุกคนได้รับการตอบแทนตามผลงานที่ตัวเองได้ขวนขวายไว้อย่างเท่าเทียมกัน
13. พฤติกรรม หรือผลงานของมนุษย์จะเป็นเครื่องตัดสินว่าใครจะเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงรัก
14. อิสลามสอนให้มนุษย์มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ประณามการสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย
15. การเริ่มศักราชใหม่หรือวันปีใหม่ของอิสลาม ไม่ได้นำวันเกิดและวันสิ้นชีวิตของศาสดาหรือวันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัวของศาสดามากำหนดวันขึ้นปีใหม่ แต่วันปีใหม่นี้ได้กำหนดเอาจากเหตุการณ์ของการอพยพของท่านศาสดา และประชาชน อพยพจากสภาพที่เลวร้ายไปสู่สภาพที่ดีกว่า(จากเมืองมักกะฮ์ไปยังเมืองมะดีนะฮ์ในสมัยนั้น)
16. ทุก ๆ คนเกิดมาบริสุทธิ์ไม่มีมลทินหรือบาปติดตัวมา ดังนั้นจึงไม่มีพิธีล้างบาปในอิสลาม
17. ในอิสลามไม่มีการกำหนดวันหมดอายุความของคดีใด ๆ ของผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดจะพ้นผิดไปได้ก็ต่อเมื่อได้รับการตัดสินหรือมีการตกลงกันระหว่างคู่กรณี หรือมีการชดใช้

ค่าเสียหาย เช่น ฆาตกรที่มีเจตนา จะพ้นผิดไปได้ก็ต่อเมื่อได้รับการตัดสิน ไม่ใช่หลบหนีไป 20 ปี แล้วถือว่าหมดอายุความหรือพ้นผิด ซึ่งกรณีเช่นนี้ไม่มีความยุติธรรม

18. ความดี ความเลวของมนุษย์มิได้เกิดขึ้นโดยสันดานแต่เกิดขึ้นเพราะสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นตัวกำหนด แต่ก็ไม่ได้เป็นกฎเกณฑ์เสมอไป แต่ส่วนมากมักจะเป็นเช่นนั้น
19. อิสลามไม่ได้แยกการเมืองออกจากศาสนา เพราะศาสนาและการเมืองนั้นเป็นเนื้อเดียวกัน
20. ทุก ๆ อริยาบทหรือความนึกคิดต่างๆ ที่จะต้องดำเนินไปตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย และตั้งแต่ตื่นนอนจนเข้านอน อิสลามได้มีคำสั่งสอนไว้หมดแล้ว
21. ความดีความชั่วของมนุษย์ ไม่ได้เกิดขึ้นจากกรรมพันธุ์ เพราะฉะนั้นจึงถ่ายทอดให้กันไม่ได้
22. ในอิสลามไม่มีผู้วิเศษและไม่ได้ตั้งบุคคลใดให้เป็นที่อกลางระหว่างมนุษย์กับพระผู้เป็นเจ้า มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะมีสภาพฐานะยากจน และจะมาจากชนชั้นใดก็ตาม ก็มีสิทธิที่จะเข้าหาวิงวอนร้องขอต่อพระผู้เป็นเจ้าได้ โดยมีต้องจำงวานหรือให้กำนัลแก่ผู้ใด เพื่อที่จะให้เขามาเป็นสื่อตัวแทนให้
23. เนื่องจากอิสลามไม่มีระบบพระ ไม่มีระบบสงฆ์ ไม่มีสามเณร ไม่มีแม่ชี ไม่มีนักบวช นักพรต ไม่มียศ ไม่มีตำแหน่ง ไม่มีการล้างบาป เพราะฉะนั้น มุสลิมทุกๆ คนต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย

ระเบียบข้อบังคับของศาสนาเหมือนกันหมด ยกเว้นเด็ก ผู้เสียสติ ผู้อ่อนแอ

24. ในอิสลามไม่มีเครื่องแบบ หรือแบบฟอร์มสำหรับสวมใส่
25. เน้นเรื่องประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก
26. คนที่ดีที่สุดในทอรัศนะอิสลามนั้นไม่ใช่คนชาติอาหรับ แต่จะเป็นคนชาติใดก็ได้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์ คือ คนๆ นั้น เป็นคนที่มีจริยธรรม และคุณธรรมอันสูงส่ง
27. ในศาสนาอิสลามถือว่า การเสพสิ่งมีนเมา การเล่นเกมการพนัน การประพฤติผิดในกาม การขโมยนั้น มีความผิดมากกว่าการกินเนื้อหมู
28. อิสลามสอนให้มนุษย์เป็นมือบนมิใช่มือล่าง (เป็นผู้ให้มิใช่เป็นผู้แบมือรับ)

อิสลามกับชีวิต

อิสลามถือว่าชีวิตมิใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาเอง แต่เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่มนุษย์ ดังนั้นมนุษย์จึงมิได้เป็นเจ้าของชีวิตที่แท้จริง หากแต่อัลลอฮ์เท่านั้นที่เป็นเจ้าของมนุษย์ จะทำลายหรือทำร้ายชีวิตของตนเองหรือชีวิตของคนอื่นไม่ได้ยกเว้นในกรณีที่อัลลอฮ์อนุมัติเช่นการประหารชีวิตฆาตกรตามคำพิพากษาของศาล เป็นต้น

อิสลามสอนว่ามนุษย์ถูกส่งมามีชีวิตอยู่บนโลกนี้เป็นการชั่วคราวและมีชีวิตที่แตกต่างกันทั้งในด้านความรู้ความสามารถ ฐานะ และโอกาส ทั้งนี้เพื่อที่มนุษย์จะได้มีความสัมพันธ์กัน แต่สิ่งที่มนุษย์จะได้รับเหมือนกันคือการทดสอบจากอัลลอฮ์ตลอดทั้งชีวิตว่าเขาจะนึกถึงและศรัทธาต่อพระองค์หรือไม่ การทดสอบนี้จะมีตั้งแต่ความกลัว ความหิว การสูญเสียทรัพย์สิน ชีวิต พืชผล และอื่นๆ ในขณะที่บางคนจะถูกทดสอบด้วยความมั่งคั่ง ร่ำรวย อำนาจ วาสนา บารมี จนถึงวาระสุดท้ายทุกชีวิตก็จะถูกอัลลอฮ์เรียกกลับไปฟังผลการทดสอบในวันแห่งการตัดสิน

นี่คือความจริงแห่งชีวิต

ดังนั้นยามใดที่มุสลิมต้องประสบกับภัยพิบัติความหายนะความทุกข์ยากลำบากและการสูญเสียเขาจะต้องอดทนอย่างถึงที่สุดและ

ตระหนักว่านั่นเป็นการทดสอบจากอัลลอฮ์พร้อมกับกล่าวว่า “**อินนา ลิลลาฮี วะอินนา อิลัยฮิรอกญูน**” (แท้จริง เราเป็นของอัลลอฮ์และยัง พระองค์ที่เราต้องคืนกลับ) เขาจะไม่ตีโพลตีพายหรืออะอะโวยวายโทษ นั้นโทษนี้ เพราะการทำเช่นนี้มีได้ทำอะไรให้ดีขึ้นและตัวเขาก็จะไม่ได้ พบกับความสงบขณะเดียวกันเขาก็จะต้องไม่สิ้นหวังในความเมตตาของ พระเจ้าและจะต้องดำรงนมาซและวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ต่อไป

เช่นเดียวกัน ในยามที่ได้รับสิ่งที่ดั่งามมุสลิมผู้ศรัทธาจะไม่ทะนง ตนว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเพราะความสามารถของเขาแต่เพียงผู้เดียวแต่เขา จะตระหนักว่าความดั่งามหรือความสำเร็จที่เขาได้รับนั้นเป็นเพราะความ โปรดปรานของอัลลอฮ์ที่ทรงประทานให้แก่เขาและเขาจะกล่าวว่า “**อัลฮัมดุลิลลาฮ**” (บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์) เพื่อเป็นการ ขอบคุณพระองค์ รวมทั้งแบ่งสรรเจือจานความโปรดปรานที่เขาได้รับ ให้แก่คนอื่นบ้าง

อิสลามคือระบบชีวิตที่สมบูรณ์

อิสลามเป็นระบบคำสอนที่กว้างขวางและสมบูรณ์ซึ่งรวมถึงกฎระเบียบและทางนำ มันคือระบบชีวิต สิ่งสำคัญ ณ ที่นี้ก็คือผู้ไม่ใช่มุสลิมที่อยากรับรู้เกี่ยวกับอิสลาม ควรที่จะพร้อมในการรับฟังเพื่อเรียนรู้อิสลามเป็นอันดับแรก

ประชาชนส่วนใหญ่ที่ไม่ใช่มุสลิมก็คือผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมอันเนื่องมาจากว่าพวกเขาไม่ได้รู้จักอิสลามหรือถ้ารู้จักก็รู้เพียงเล็กน้อยเท่านั้นหรือไม่ก็มองภาพพจน์อิสลามที่บิดเบือน มันเป็นการยากหรือค่อนข้างเป็นไปได้สำหรับคนๆ หนึ่งที่จะรู้จักอิสลามอย่างดีโดยการไม่ยอมรับมันก่อน

อิสลามคือบรรทัดฐานชีวิต

ผู้ที่อยู่ในโลกมุสลิมซึ่งยอมรับเอาอิสลามมาเป็นศาสนาปฏิบัติสามารถใช้อิสลามเป็นบรรทัดฐานสำหรับประเมินคุณค่าของสังคมอื่นได้ อิสลามได้ทำให้เราเข้าใจว่าภาพพจน์ที่ดีอย่างไรที่จะบันดาลสังคมให้เป็นสังคมตามอุดมการณ์ได้

อิสลามซึ่งประกอบด้วยคัมภีร์อัลกุรอานและแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้ให้ทางนำแก่มุสลิมใน

ทุก ๆ ด้านของชีวิต และนั่นทำให้มุสลิมมีขนบธรรมเนียมและแนวปฏิบัติ ที่คล้ายคลึงกัน อิสลามมิได้ปล่อยให้ประชาชนอยู่กับประเพณีที่สืบทอด มา ซึ่งแต่ละท้องถิ่นมีไม่เหมือนกัน และอาจผิดหรือถูกก็ได้ อิสลามได้มอบ รูปแบบการดำเนินชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์แก่ประชาชนทุกคน ซึ่งจะต้อง เข้าแทนที่ประเพณีและคุณค่าเก่า ๆ ของพวกเขา

การทักทาย

ตัวอย่างแรกที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ สอนเอาไว้คือการทักทายกันและใครจะทักทายใคร ท่านนบีได้กล่าวไว้ว่า “คนซึ่งพาหนะจะต้องให้สลามแก่คนเดินเท้าก่อน คนที่เดินเท้า จะต้องให้สลามแก่คนที่นั่ง คนจำนวนน้อยจะต้องให้สลามแก่คน จำนวนมาก คนหนุ่มจะต้องให้สลามแก่คนแก่”

นั่นหมายความว่าถ้าท่านกำลังซึ่งพาหนะอยู่จะต้องให้สลามแก่ คนที่กำลังเดิน ถ้าท่านกำลังเดินควรให้สลามแก่คนที่กำลังนั่ง ถ้าท่านอยู่ กับอีกคนหนึ่งควรให้สลามแก่กลุ่มที่มี 3 ถ้าท่านอายุ 20 ปีควรให้สลาม แก่คนอายุ 70 ปี

การขออนุญาตเข้าบ้าน

อัลลอฮ์กำชับมุสลิมไม่ให้เข้าบ้านของผู้ใดจนกว่าจะขออนุญาต เสียก่อน อัลลอฮ์บอกอีกว่าลูก ๆ ที่มีอายุบรรลุนิติภาวะแล้วพวกเขา ต้องขออนุญาตก่อนที่จะเข้าห้องของพ่อแม่หรือบ้านของผู้ใด

ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม สอนมุสลิมให้บอกชื่อของตนเองเมื่อถูกคนภายในถามว่าเป็นใครในขณะที่เคาะประตู ท่านเรียกร้องให้มุสลิมจับมือกันขณะที่พบปะกันด้วย

การให้การร่วมมือกัน

อิสลามเน้นหนักเรื่องการร่วมมือกันระหว่างผู้ศรัทธา ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า “อัลลอฮฺจะช่วยเหลือพวกท่าน หากพวกท่านได้ช่วยเหลือพี่น้องของพวกท่าน” และกล่าวอีกว่า “ความศรัทธาของท่านจะไม่สมบูรณ์จนกว่าพวกท่านจะมีความรักสำหรับผู้อื่น เหมือนกับมีความรักสำหรับตัวของพวกท่านเอง”

การให้การปกป้องแก่สตรีเพศ

อิสลามไม่ให้ผู้หญิงเดินทางแต่ลำพังคนเดียว ท่านนบีได้กล่าวว่า “ไม่มีหญิงที่ศรัทธาในอัลลอฮฺและวันสิ้นโลกจะได้รับอนุญาตให้เดินทางระยะทางหนึ่งวัน เว้นแต่ว่าจะต้องมีสามี หรือบุคคลที่ถูกห้ามการแต่งงานด้วยได้เดินทางร่วมไปด้วย”

การนมาซร่วมกัน

อิสลามสนับสนุนผู้ศรัทธาให้ทำการนมาซร่วมกัน ในศาสนาอิสลามการนมาซร่วมกันหลายคนดีกว่าการนมาซคนเดียว ท่านนบีกล่าวว่า “การนมาซร่วมกันนั้นประเสริฐกว่าการนมาซคนเดียวถึง 27

เท่า” เป้าหมายในที่นี้ก็คือเพื่อจะพัฒนาความเข้มแข็งของสังคมผู้ศรัทธา เพื่อที่จะเอาชนะกับความเห็นแก่ตนของคนบางคน และเพื่อส่งเสริมนิสัย เพื่อแผ่แก่ผู้ศรัทธาทุกคน

ไม่มีการใส่ร้ายป้ายสี

อิสลามมีคำสั่งใช้ไม่ให้ผู้ศรัทธาทั้งหลายมีนิสัยชอบใส่ร้ายป้ายสี คนอื่น อัลลอฮ์ได้เปรียบเทียบการนินทาเหมือนกับกรรกินเนื้อคนตาย

การควบคุมลิ้น

ตามทัศนะของอิสลามนั้นผู้ศรัทธาจะต้องควบคุมลิ้น ดังนั้น อิสลามได้ตักเตือนผู้ศรัทธาให้หลีกเลี่ยงการพูดจาเกินเลยและไร้สาระ ท่านศาสดาได้กล่าวไว้ว่า “**ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสิ้นโลก เขาจะต้องพูดในสิ่งที่ดีหรือไม่ก็เงียบเฉยเสีย**” ท่านยังได้กล่าวอีกว่า “**มุสลิมจะไม่ทำร้ายผู้อื่นด้วยมือหรือลิ้นของเขา**”

ครั้งหนึ่งมีคนถามท่านศาสดาว่าอะไรที่ฉันควรระวัง ท่านศาสดา กล่าวไว้ว่า “**ลิ้น**” คนอื่นถามต่อว่าแล้วจะมีทางรอดพ้นอย่างไร ท่านศาสดา ตอบว่า “**ควบคุมลิ้นของท่านและขอรักษาทักษะที่ท่านได้ทำได้**”

อิสลามปกป้องชีวิต ทรัพย์สินและเกียรติของประชาชนทุกคน เพื่อให้การปกป้องนี้เป็นจริงขึ้นมา อิสลามจึงได้วางบทลงโทษสำหรับการฆ่า การลักขโมย การทำผิดประเวณีและการใส่ร้ายเกี่ยวกับการทำผิดประเวณี

การเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว

บาปที่น่าเกลียดที่สุดในอิสลามดังที่ท่านศาสดาได้พูดไว้ก็คือ การตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ การออกตัณญาต่อพ่อแม่ และการเป็นพยานเท็จ จุดเริ่มต้นในอิสลามก็คือการเชื่อในอัลลอฮ์องค์เดียว โดยไม่มีภาคีใด เทียบเคียงและพระองค์ผู้ไม่เป็นลูกใครหรือบิดาใคร

ความเมตตาต่อพ่อแม่

อิสลามเน้นหนักเรื่องความเมตตาของแต่ละบุคคลที่แสดงต่อพ่อแม่ของเขา และความเมตตาหรือความกตัญญูนี้มีความสำคัญเป็นอันดับสองรองจากการภักดีต่ออัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

ความว่า “อัลลอฮ์ได้มีบัญชาไม่ให้เคารพสักการะผู้ใด นอกจากพระองค์เท่านั้น และจงปฏิบัติดีต่อพ่อแม่”

(อัล-อิสรอ์ 17:23)

บุคคลใดที่ให้ความสำคัญกับคำสั่งข้างต้นชีวิตของเขาจะมีแต่ความสุข เพราะคำสั่งของอัลลอฮ์มุ่งช่วยมนุษย์ให้ได้รับแต่ความผาสุกและความสงบทางจิตใจ

ดังที่เราได้นำมากล่าวข้างต้นแล้วว่า อิสลามนำทางแก่ผู้ศรัทธา จะปฏิบัติอย่างไรในทุกๆ ด้านของชีวิต และทุกๆ วาระโอกาส

ตัวอย่างเช่น จะทักทายกันอย่างไร? จะตอบการทักทายนั้นอย่างไร? จะเข้าบ้านคนอื่นอย่างไร? จะปฏิบัติกับคนอื่นอย่างไร? จะรักพี่น้องมุสลิมอย่างไร? จะนมัสการ(นมาซ)อย่างไร? จะพูดจาอย่างไร? ควรจะพูดอย่างไรและไม่สมควรพูดสิ่งใด? จะรักษาคำพูดและการกระทำของเราอย่างไร?

เมื่อเราได้เรียนรู้แล้วเราจึงทราบว่า อิสลามนั้นสมบูรณ์แบบ ถ้าเรานำไปปฏิบัติอย่างจริงจังอิสลามก็คือหนทางไปสู่ความสงบสุข

อิสลามและเป้าหมายของชีวิต

อะไรคือจุดมุ่งหมายในชีวิตของฉัน? อะไรคือจุดมุ่งหมาย
ในชีวิตของท่าน? อะไรคือจุดมุ่งหมายในชีวิตของเรา? เราจะพบ
คำตอบเหล่านี้ตลอดเวลาในชีวิตของเรา

ผู้คนได้ตอบคำถามเหล่านี้ในแนวทางที่แตกต่างกัน บางคนเชื่อว่าจุดมุ่งหมายของชีวิตคือความร่ำรวย แต่เมื่อเขาร่ำรวยขึ้นเขาก็ไม่ทราบ
ว่าจุดมุ่งหมายของพวกเขาคืออะไรพวกเขาได้สะสมเงินไว้หลายล้านดอลลาร์
เพื่ออะไร? เพราะอะไร? จุดมุ่งหมายของเขาคืออะไร? หลังจากเขามี
เงินหลายล้านดอลลาร์แล้วถ้าจุดมุ่งหมายในชีวิตคือความร่ำรวยเขาจะ
ไม่พบจุดมุ่งหมายในชีวิตอันเนื่องมาจากความร่ำรวย แท้จริงความ
ร่ำรวยนั้นทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้ไม่ศรัทธาหรือผู้ที่เชื่อแบบผิดๆ ในขั้นต้น
บางขั้นตอนในชีวิตของเขา เขาได้รวบรวมเงินดังที่เขาได้มุ่งหวังไว้เมื่อ
พวกเขารวบรวมเงินดังที่พวกเขาได้ฝันเอาไว้ชีวิตของพวกเขา ก็สูญเสีย
ความมุ่งหมาย พวกเขากลับมีความเคร่งเครียดกระวนกระวายและได้รับความ
ทรมานจากการเสียขวัญในความว่างเปล่า

ความร่ำรวยเป็นเป้าหมายจริงหรือ?

เราได้ยินเสมอๆ ว่า เศรษฐีได้ทำอิติวินิบาตกรรม (ฆ่าตัวตาย)
ซึ่งบางครั้งไม่ใช่กับตัวของเขาเองเท่านั้นแต่รวมถึงภรรยาของเขาหรือ

ลูกๆ ของเขาด้วย คำถามนี้ชี้ให้เห็นว่าความร่ำรวยนำความสุขให้แก่ทุกคนจริงหรือ? คำตอบของสาเหตุทั้งหมดนี้ก็คือความร่ำรวยไม่ใช่จุดมุ่งหมายที่แท้จริง

ดังที่เราได้ทราบกันว่าเด็ก ๆ อายุ 5 ขวบจะไม่รับรู้ถึงความร่ำรวยเพราะว่าเขามีสิ่งที่สำคัญมากกว่าสิ่งนั้น คนแก่อายุ 90 ปีจะไม่กังวลเรื่องเงินเพราะว่าเขากังวลมากเกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย ข้อพิสูจน์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าความร่ำรวยไม่สามารถเป็นจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของขั้นตอนทุกขั้นตอนในชีวิตของแต่ละบุคคล

ความร่ำรวยสามารถให้ความสุขเล็กๆ น้อย ๆ แก่ผู้ที่ไม่ศรัทธาเพราะว่าเขาไม่แน่ใจเกี่ยวกับบั้นปลายในชีวิตของเขาหรือเคราะห์กรรมของเขา เขาไม่ทราบจุดมุ่งหมายในชีวิตของเขาและถ้าเขามีจุดมุ่งหมายใดๆ จุดมุ่งหมายนั้นก็คือเคราะห์กรรมหรือผลร้ายต่อตัวเอง

ความร่ำรวยให้ประโยชน์อะไรแก่ผู้ไม่ศรัทธาถ้าเขารู้สึกตื่นตระหนกในจุดจบและสงสัยต่อทุกๆ สิ่ง ผู้ที่ไม่ศรัทธาอาจจะได้เปรียบตรงที่มีเงินมาก กระนั้นเขาก็รู้ใจแล้วว่าตัวเขาเองเป็นผู้ขาดทุน

เป้าหมายที่แท้จริงคือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์

ในทางตรงกันข้าม การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ทำให้ผู้ศรัทธาได้รับจุดมุ่งหมายในชีวิตตามที่เขาต้องการ ในอิสลามจุดมุ่งหมายของชีวิตคือศรัทธาต่ออัลลอฮ์ คำว่า “**ศรัทธา**” นี้ครอบคลุมการกระทำทุกประการด้วย

ศาสนาอิสลามมีจุดมุ่งหมายในชีวิตอันเป็นจุดมุ่งหมายที่แท้จริง
มุสลิมเข้มงวดกับจุดมุ่งหมายในชีวิตตลอดทุกขั้นตอนในชีวิตของเขา ไม่
ว่าจะเป็นเด็ก ๆ วัยหนุ่มสาว ผู้ใหญ่ หรือผู้สูงอายุ

การรักดีต่ออัลลอฮ์ทำให้ชีวิตประสบจุดประสงค์และความมุ่ง
หมาย โดยเฉพาะภายในโครงร่างของอิสลาม อิสลามสอนให้เราทราบว่
ชีวิตในโลกนี้เป็นเพียงแค่ขั้นตอนระยะสั้นของชีวิต เพราะว่ามีชีวิตอื่นอีก
ชีวิตในภพภาคหน้า **โลกนี้และปรโลกแยกจากกันด้วยความตาย**
ชีวิตในปรโลกนั้นบุคคลจะได้รับรางวัลซึ่งขึ้นอยู่กับการกระทำของเขาใน
โลกนี้ ในที่สุดเมื่อความตายได้มาถึงและในวันแห่งการตัดสินอัลลอฮ์จะ
ให้รางวัลหรือลงโทษแก่บุคคลใด ๆ ก็ขึ้นอยู่กับการกระทำของเขาในโลกนี้

ชีวิตในโลกนี้เป็นการทดสอบ

อิสลามมองชีวิตในโลกนี้เหมือนการสอบของมนุษย์ ความตาย
เปรียบเสมือนการพักผ่อนหลังจากการทดสอบ คือหลังจากชีวิตในโลกนี้
ดับสิ้นลง วันแห่งการตัดสินคล้ายกับวันประกาศผลของผู้สอบ ชีวิตใน
ปรโลกคือเวลาซึ่งแต่ละคนจะได้รับความพอใจหรือทุกข์ทรมานจากผล
ของการปฏิบัติระหว่างเวลาของการทดสอบ

ในอิสลามมีแนวทางการดำเนินชีวิตที่แจ่มแจ้ง ง่ายตาย และสม
เหตุผลในเรื่องชีวิตโลก ความตาย วันแห่งการตัดสิน และชีวิตในปรโลก

ด้วยแนวทางการดำเนินชีวิตที่แจ่มชัดนี้มุสลิมมีจุดมุ่งหมายใน
ชีวิตที่ชัดเจน มุสลิมรู้ว่าเขาถูกสร้างโดยอัลลอฮ์ มุสลิมรู้ว่าเขากำลังใช้

เวลาแต่ละปีในโลกนี้โดยการเชื่อฟังพระองค์เพราะว่าพระองค์จะไต่สวน
เขาและถือว่าเขาต้องรับผิดชอบสำหรับการกระทำของเขาไม่ว่าจะ
กระทำในที่เปิดเผยหรือที่ลับ เพราะอัลลอฮ์รู้ถึงการกระทำทุกสิ่งของ
มนุษย์ทั้งหมด มุสลิมรู้ว่าการกระทำในโลกนี้จะเป็นการบ่งบอกถึงชีวิตใน
ปรโลก มุสลิมรู้ว่าชีวิตโลกนี้สั้นมาก 100 ปี หรือ 140 ปีเป็นอย่างมากใน
ขณะที่ชีวิตในปรโลกนั้นนิรันดร์

สภาพไม่มีที่สิ้นสุดของชีวิตในปรโลก

ความคิดของชีวิตในปรโลกเกี่ยวกับสภาพไม่มีที่สิ้นสุดมีผลที่
ยิ่งใหญ่มาก ขึ้นอยู่กับการศึกษาปฏิบัติของมุสลิมระหว่างชีวิตในโลกนี้
เพราะว่ามุสลิมเชื่อว่าชีวิตในโลกนี้ของเขาเป็นเครื่องชี้ถึงชีวิตในปรโลก
ด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่จะไปถึงการตัดสินของอัลลอฮ์ผู้ทรงไว้ซึ่งความ
ยุติธรรมและมีอำนาจอันยิ่งใหญ่

จากความเชื่อในวันปรโลกและวันตัดสิน การดำเนินชีวิตของ
มุสลิมจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและมีนัยที่จะไปให้ถึง
จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของมุสลิม นั่นคือการไปสู่สวรรค์ในชีวิตรปรโลก

ในความหมายอื่น จุดมุ่งหมายที่แท้จริงก็คือการเชื่อฟังอัลลอฮ์
ยอมมอบตนต่ออัลลอฮ์ ปฏิบัติตามคำสั่งและการห้ามของพระองค์ ดำรง
การนมาซ (วันละ 5 ครั้ง) อย่างสม่ำเสมอ ถือศีลอด (1 เดือน ใน 1 ปี)
บริจาคซะกาต (เท่าที่จะกระทำได้) และประกอบพิธีฮัจญ์ (1 ครั้งในชีวิต
ของเขา)

ความต้องการสำหรับจุดมุ่งหมายที่ถาวร

ผู้ไม่ศรัทธามีจุดมุ่งหมายในชีวิตของเขา ดังเช่นการรวบรวมเงินทองและทรัพย์สินสมบัติ การทำตามใจตัวเองในเรื่องเพศสุขไม่ว่าในด้านกามารมณ์ การกิน การดื่ม ฯลฯ แต่จุดมุ่งหมายเหล่านี้เป็นเพียงการผ่านไปครั้งหนึ่งๆ เท่านั้น จุดมุ่งหมายเหล่านี้เมื่อมีมาแล้วก็จากไป ขึ้นแล้วก็ลง เงินมีมาแล้วก็จากไป ความมั่งคั่งมีมาแล้วก็จากไป เรื่องทางเพศก็ไม่สามารถคงอยู่ได้ตลอดไป ตัณหาเหล่านี้ เงิน อาหาร และเรื่องทางเพศไม่สามารถตอบคำถามให้แก่ตัวเองได้ว่าอะไร เพราะอะไร?

ในขณะที่อิสลามได้ปกป้องมุสลิมจากปัญหายุ่งยากเหล่านี้ เพราะว่าอิสลามทำสิ่งเหล่านี้ให้แจ่มชัดแก่มุสลิม ด้วยการเริ่มต้นทุกสิ่งภายใต้จุดมุ่งหมายที่ถาวรของมุสลิมในชีวิตนี้ นั่นคือการเชื่อฟังอัลลอฮ์เพื่อการมุ่งหมายไปสู่สวรรค์ในชีวิตปรโลกอันถาวร

ทัศนะของอิสลามต่อธรรมชาติ

ในยุคแห่งความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ มีผู้คนจำนวนมากมายที่ยึดเอาวิทยาศาสตร์เป็นศาสนาและนับถือนักวิทยาศาสตร์บางคนเป็นศาสดา ตลอดจนเชื่อว่าสิ่งที่มีอยู่และเป็นจริงนั้น จะต้องสัมผัสและพิสูจน์ได้ด้วยมาตรการทางวิทยาศาสตร์ มิเช่นนั้นแล้วสิ่งนั้นย่อมไม่มีอยู่และไม่เป็นจริง

เมื่อพูดถึงการสร้างโลกและกำเนิดมนุษย์ สาวกผู้คลั่งไคล้วิทยาศาสตร์จะกล่าวว่าโลกและชีวิตตลอดจนสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นจากวิวัฒนาการทางธรรมชาติจนถึงกับดูถูกเผ่าพันธุ์ของตนเองว่ามีวิวัฒนาการมาจากลิง แต่เมื่อถามว่า “ธรรมชาติ” คืออะไร? และเกิดขึ้นได้อย่างไร? คนเหล่านั้นกลับตอบอย่างไม่เป็นวิทยาศาสตร์ว่ามันคือกฎที่เกิดขึ้นเองหรือความเป็นไปเองของสิ่งต่าง ๆ โดยบังเอิญ

ในอิสลาม “ความบังเอิญ” ดังกล่าวนี้อันไม่มี เพราะอิสลามถือว่าทุกสรรพสิ่งในสากลจักรวาลนั้นมีขึ้นและเป็นไปโดยเจตนาารมณฺ์ของอัลลอฮฺทั้งสิ้น กล่าวคือ อัลลอฮฺทรงสร้างทรงวางกฎกำหนด ทรงบริหารและทรงทำให้สมบูรณ์

ดังนั้นในอิสลาม “ธรรมชาติ” ก็คือกฎระเบียบที่อัลลอฮฺได้ทรงวางไว้ให้แก่ทุกสรรพสิ่งในสากลจักรวาลตั้งแต่การเคลื่อนไหวของอะตอม

ในโมเลกุล การทำงานของระบบอวัยวะต่างๆ ในร่างกายมนุษย์ ไปจนถึง การโคจรของดวงดาวต่างๆ ในจักรวาล กฎระเบียบเหล่านี้คือคัมภีร์ อัลกุรอานกล่าวว่าเป็น **“สุนนะฮฺ”** (แบบแผน) ของอัลลอฮฺที่ไม่อาจ เปลี่ยนแปลงได้และเป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังสิ่งที่มนุษย์เรียกว่า ปรัชญาการณทางธรรมชาติ**มนุษย์เป็นเพียงแต่ผู้ที่ค้นพบกฎเหล่านี้** และนำมาใช้ประโยชน์เท่านั้น

ส่วนปรัชญาการณที่เรามองเห็นด้วยตาเช่น การเต้นของหัวใจ การเคลื่อนไหวของดวงดาว กลางวันกลางคืน น้ำขึ้นน้ำลงนั้นสิ่งเหล่านี้ คัมภีร์อัลกุรอานเรียกมันว่า **“อายะฮฺ”** (สัญญาณ) ของอัลลอฮฺ และอา ยะฮฺหรือปรัชญาการณเหล่านี้เองที่คัมภีร์อัลกุรอานบอกว่ามันเป็นสิ่งที่ ยืนยันถึงการมีผู้สร้างและผู้วางกฎเกณฑ์ให้แก่มัน **ผู้ทรงอยู่เบื้องหลัง นั้นคือ อัลลอฮฺ**

อิสลามกับความตาย

“ทุกชีวิตต้องได้ลิ้มรสความตาย” นี่คือสัจธรรมจากคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์ทางนำที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่มนุษยชาติ ในอิสลามความตายมิได้เป็นการสิ้นสุดหรือเป็นจุดสุดท้ายของชีวิต หากแต่มันเป็นจุดเริ่มต้นของการที่มนุษย์จะก้าวไปสู่ชีวิตที่แท้จริงและนิรันดร์

ในอิสลาม มนุษย์ไม่กลับชาติมาเกิดอีกหลังจากที่เขาตายไปแล้ว แต่อิสลามถือว่าชีวิตในโลกนี้คือการเตรียมตัวสำหรับชีวิตในโลกหน้าอันถาวร

เมื่อเขาสิ้นชีวิตลงวิญญาณของเขาจะไปรวมกันอยู่ในอีกโลกหนึ่งซึ่งเรียกว่าโลก “บารซัค” อันเป็นโลกที่คั่นกลางระหว่างโลกนี้กับโลกหน้า

และเมื่อถึงวันหนึ่งซึ่งเป็นวันแห่งการสิ้นสุด ทุกสิ่งทุกอย่างและทุกชีวิตจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นเพื่อรอรับการตัดสินการกระทำที่เขาได้ทำไว้ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ชีวิตที่แท้จริงของเขาจะเป็นอย่างไรนั้นจึงขึ้นอยู่กับการทำงานที่เขาได้ทำไว้

เมื่อได้รับข่าวการตายของพี่น้องมุสลิมมุสลิมจะกล่าวว่า “**อินนา ลิลลาฮี** **วะอินนา อิลัยฮิรอกญูน**” (แปลว่า แท้จริงเราเป็นของอัลลอฮ์ และยังพระองค์ที่เราต้องคืนกลับ) หลังจากนั้นก็จะไปเยี่ยมครอบครัว

หรือญาติของผู้ตายและร่วมมาศพตลอดจนไปส่งศพที่สุสานเพื่อทำการฝังศพ

เมื่อมีการตายเกิดขึ้นอิสลามได้กำหนดให้ญาติใกล้ชิดหรือครอบครัวของผู้ตายจัดการเรื่องฝังศพให้เสร็จเรียบร้อยโดยเร็วและประหยัดที่สุดทั้งนี้เพื่อที่จะไม่เป็นภาระและสร้างความยุ่งยากลำบากให้แก่คนที่อยู่ข้างหลัง โดยปกติแล้วพิธีการฝังศพของมุสลิมจะเสร็จสิ้นภายใน 24 ชั่วโมง โดยมีเงื่อนไขสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการเกี่ยวกับศพดังนี้ คือ

1. **อาบน้ำศพ** คืออาบน้ำทำความสะอาดศพตลอดร่างกายโดยศพชายก็ให้ญาติที่เป็นผู้ชายจัดการและศพหญิงก็ให้ญาติที่เป็นผู้หญิงจัดการอาบให้

2. **ห่อศพด้วยผ้า**

3. **นมาซให้ศพ**

4. **ฝังตามแนวอนมียะฮ์** ในแนวอื่นอย่างที่เขาหลายคนเข้าใจผิดในการปฏิบัติต่อศพนั้น อิสลามได้กำหนดให้ปฏิบัติอย่างนุ่มนวลให้เกียรติและจะต้องไม่ให้ศพเป็นที่เปิดเผยในสภาพอุจาดหรืออนาจารนอกจากนั้นแล้ว อิสลามยังไม่อนุญาตให้เผาศพด้วยเพราะถือว่าไฟนั้นเป็นสิ่งที่ใช้สำหรับการลงโทษผู้ทำบาปในนรก

มุสลิมสามารถไปร่วมงานศพของคนต่างศาสนิกได้ในเงื่อนไขที่ว่าไปเพื่อปลอบทุกข์ หรือเพื่อแสดงความเห็นใจแก่ครอบครัวหรือญาติ

ของผู้ตายแต่จะร่วมทำพิธีทางศาสนา เช่น การพนมมือระหว่างพระสวด
การจุดธูปเทียนเคารพศพ หรือการวางดอกไม้จันทน์และอื่นๆ ไม่ได้ทั้งสิ้น

วันอาคีเราะฮฺ (วันปรโลก)

วันอาคีเราะฮฺ

วันอาคีเราะฮฺหมายถึงวันโลกหน้าซึ่งบางทีเรียกว่า วันปรโลก และมีชื่ออื่น ๆ อีก เช่น วันกียามะฮฺ

สภาพของผู้ตายในสุสาน(กุโบร์)

เมื่อผู้ตายถูกฝังเรียบร้อยแล้ว และผู้ที่มาส่งเขากลับไปแล้ว อัลลอฮฺจะทรงให้วิญญาณของเขากลับสู่ร่าง แล้วมลาอิกะฮฺ 2 ท่านก็จะมาสอบสวนเขาโดยถามผู้ตายว่า **“ใครคือพระเจ้าของท่าน? ใครคือนบีของท่าน? และท่านนับถือศาสนาอะไร?”**

ผู้ตายที่เป็นมุฮัมมิน (ผู้ศรัทธา) และประกอบความดีเขาจะตอบว่า **“อัลลอฮฺ คือพระเจ้าของฉัน มุหัมมัดคือนบีของฉัน และอิสลามคือศาสนาของฉัน”** และเขาจะได้รับความสะดวกในกุโบร์จนถึงวันกียามะฮฺ

ส่วนผู้ที่เป็นกาฟิร (ผู้ปฏิเสธ) คนฟาสิก (คนชั่ว) คนมุนาฟิก (คนกลับกลอก) เขาไม่สามารถตอบคำถามของมลาอิกะฮฺและจะต้องถูกลงโทษในกุโบร์จนถึงวันกียามะฮฺ

เครื่องหมายของวันกิยามะฮฺ

ก่อนที่จะถึงวันกิยามะฮฺจะมีเครื่องหมายเตือนให้รู้ว่าวันกิยามะฮฺจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนซึ่งเรียกว่า เครื่องหมายเล็กซึ่งมีอยู่มากมาย เช่น

- 1 – วิชาความรู้จะถูกลืม
- 2 – ศาสนบัญญัติจะถูกละเลย
- 3 – เกิดแผ่นดินไหวบ่อยครั้ง
- 4 – ความยุ่งเหยิงจะเกิดขึ้นตลอดเวลา
- 5 – การสู้รบกันจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- 6 – ความรับผิดชอบจะถูกละทิ้ง
- 7 – การทำซิnah(ผิดประเวณี)จะเพิ่มมาก
- 8 – การดื่มสุราจะแพร่หลาย
- 9 – มนุษย์จะหลงไหลในทรัพย์สินเงินทอง

เครื่องหมายใหญ่เป็นเครื่องหมายที่แสดงว่าวันกิยามะฮฺใกล้จะเกิดขึ้นแล้ว ส่วนหนึ่งจากเครื่องหมายนี้ คือ

ดวงอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันตก เมื่อสัญญาณนี้ปรากฏขึ้น การศรัทธาต่ออัลลอฮฺหลังจากนี้และการขอกฎโทษหลังจากนี้จะได้ผล เพราะอัลลอฮฺทรงปัดรับการขอกฎโทษและการศรัทธาแล้ว อัลลอฮฺตรัสว่า

يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ
مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

ความว่า “วันที่สัญญาณบางอย่างของพระเจ้าปรากฏ (สัญญาณของวันกียามะฮฺ) การศรัทธาของชีวิตหนึ่ง จะไม่ยังประโยชน์ใดๆ แก่มันในเมื่อมันมิได้ศรัทธามาก่อนหรือชีวิตนั้นมิได้ประกอบความดีไว้ในการศรัทธาของมัน” (อัล-อินอาม 6:158)

การฟื้นชีพใหม่

เมื่อวาระของโลกคุณยาลิ้นสุดลง อัลลอฮฺจะทรงให้มลาอิกะฮฺชื่ออิสรอฟีล เป่าสัญญาณครั้งที่ 1 ทุกสิ่งจะตายหมดและเป่าสัญญาณครั้งที่ 2 ผู้ที่ตายไปจะฟื้นชีพขึ้น อัลลอฮฺตรัสว่า

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾

ความว่า “และได้มีการเป่าในแตรสัญญาณ แล้วพวกเขา ก็ออกจากที่ฝังศพไปหาพระเจ้าของพวกเขา” (ยาซีน 36:51)

สถานชุมนุม

หลังจากที่อัลลอฮฺทรงให้มนุษย์ฟื้นชีพขึ้นมลาอิกะฮฺก็จะต้อนรับพวกเขาไปยังสถานชุมนุมเพื่อรับบันทึกและการพิพากษา สภาพของมนุษย์ที่ไปยังสถานชุมนุมมีความแตกต่างกันทั้งนี้ตามแต่ความดีที่เขาปฏิบัติ บางคนก็ขี่พาหนะไป บางคนก็เดินเท้าไป ผู้ที่ทำความชั่วจะเดินไปโดยเอาหน้าไถ ดังปรากฏในหะดีษของท่านรَسُول ค็อลล์ลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม

บันทึก

เมื่อมนุษย์ยืนอยู่ต่อหน้าอัลลอฮฺ เขาจะได้รับบันทึกการทำงานที่เขาปฏิบัติขณะที่เขามีชีวิตอยู่ในโลกดุนยา ผู้ใดที่ได้รับบันทึกด้วยมือขวาเขาจะถูกสอบสวนเพียงเบา ๆ ผู้ใดที่ได้รับบันทึกด้วยมือซ้ายหรือการหันหลังรับพวกเขาจะถูกสอบสวนอย่างเข้มงวด อัลลอฮฺตรัสว่า

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ فَسَوْفَ نَحْصِبُ حِسَابًا
يَسِيرًا ۖ وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۖ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ
وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۖ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۖ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۖ

ความว่า “ดังนั้นส่วนผู้ที่รับบันทึกของเขาด้วยมือขวาของเขาเขาจะถูกสอบสวนเพียงเบา ๆ และเขาจะกลับไปหาครอบครัวของเขาด้วยความยินดี และส่วนผู้ที่รับบันทึกของเขาทางด้านหลังของเขา เขาจะกล่าวร้องถึงความวิบัติ แล้วเขาจะต้องเข้านรก” (อัล-อินชิ

ก้อก 84:7-12)

การพิพากษา

หลังจากที่มลาอิกะฮฺได้ต้อนมนุษย์ให้มารวมกันและได้มีการแจกบันทึกแล้ว อัลลอฮฺจะทรงพิพากษาการทำงานที่แต่ละคนได้ปฏิบัติในโลกดุนยาไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว ไม่ว่าการงานนั้นจะเป็นคำพูดหรือการกระทำ ถ้าหากว่ามนุษย์ปฏิเสธสิ่งที่ปรากฏอยู่ในบันทึกอวัยวะต่างๆ ของร่างกายเขาก็จะเป็นพยานยืนยันถึงความจริงแทนปากของเขา

أَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

ความว่า “วันนี้ (วันกิยามะฮฺ) เรา (อัลลอฮฺ) ได้ปิดปาก
พวกเขา มือของพวกเขาได้พูดกับเราและเท้าของ
พวกเขาจะเป็นพยานในสิ่งที่พวกเขาขวนขวาย” (ยา
ซีน 36:65)

ในบรรดาสิ่งที่จะเป็นพยานในการทำงานของมนุษย์นั้นคือ ลิ้น
มือ เท้า หู ตา ผิวหนัง พื้นดิน กลางวัน กลางคืน มลาอิกะฮฺผู้บันทึก
ทรัพย์สิน และมนุษย์ด้วยกัน

อัลลอฮฺจะทรงตัดสินด้วยความยุติธรรมผู้ใดที่ถูกอธรรมในโลก
นี้ อัลลอฮฺจะทรงให้ความยุติธรรมแก่เขาในโลกอาคิเราะฮฺ

ศิรอฎ

ศิรอฎคือสะพานที่ทอดผ่านข้ามนรกไปยังสวรรค์เพื่อให้มนุษย์ใช้
เดินข้าม สภาพการข้ามสะพานของมนุษย์จะเป็นไปตามความดีและ
ความชั่วที่เขาปฏิบัติ บางคนข้ามผ่านรวดเร็วตั้งพายุ บางคนข้ามผ่านเร็ว
ดุจม้าวิ่ง บางคนวิ่งข้าม บางคนเดินข้าม บางคนคลานข้ามและบางคนก็
ถูกเฉี่ยวตกลงไปในนรก

สวรรค์

อัลลอฮฺทรงตอบแทนบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบความดีใน
โลกดุนยาโดยให้เขาได้รับความผาสุกไว้อย่างมากมาย

ส่วนหนึ่งนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงตรัสไว้ในสุเราะฮ์ อัล-บะเกาะะฮ์
อายะฮ์ที่ 25 ว่า

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي
رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

ความว่า “และสุเจ้า (มุหัมมัด) จงบอกข่าวดีแก่บรรดา
ผู้ศรัทธาและพวกเขาประกอบความดี พวกเขาจะ
ได้รับ (การตอบแทน) ด้วยบรรดาสวรรค์โดยมีแม่น้ำ
หลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง ทุกครั้งที่พวกเขาได้รับ
เครื่องดำรงชีพจากสวรรค์ด้วยผลไม้ พวกเขาจะกล่าว
ว่านี่คือสิ่งที่เราได้รับเป็นเครื่องยังชีพมาก่อนแล้ว
และพวกเขาได้รับสิ่งที่คล้ายกัน และพวกเขาจะมี
คู่ครองที่บริสุทธิ์ซึ่งพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดไป”

นรก

ผู้ที่ปฏิเสธอัลลอฮ์หรือผู้ที่ทำความชั่วเขาจะถูกลงโทษในนรก
อัลลอฮ์ตรัสว่า

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ
أَحْمِيمٌ ﴿٢٦﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٧﴾ وَهُمْ مَّقَمِعٌ
مِّنْ حَدِيدٍ ﴿٢٨﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا
فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٩﴾

ความว่า “ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธนั้นมีการตัดเสื้อผ้าให้พวกเขาจากไฟนรก น้ำร้อนแรงจะถูกราดลงบนศีรษะของพวกเขา มันจะทำให้สิ่งที่อยู่ภายในท้องของพวกเขาและผิวหนังต้องหลอมละลาย พวกเขาถูกตีด้วยก้อนซึ่งทำด้วยเหล็ก ทุกครั้งที่พวกเขาต้องการจะออกมาจากนรกเนื่องจากความงุ่นง่านใจก็จะถูกนำกลับไปในนรกอีก และ(มีเสียงกล่าวว่า) ‘ผู้เจ้าทั้งหลายจงล้มรสจากไฟนรกเถิด’ (อัล-หัจญ์ 22:19-22)

การศรัทธาต่อวันอาคีเราะฮฺ

จำเป็นที่มุสลิมทุกคนจะต้องศรัทธาต่อสภาพที่เกิดขึ้นภายในกูโบร์และเกิดขึ้นในวันอาคีเราะฮฺว่าเป็นความจริงดังที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอานและสุนนะฮฺของท่านรَسُول ศ็อลัลลิลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ถ้าผู้ใดปฏิเสธเขาก็สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม

หลักศรัทธา 6 ประการ

1. **ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว** คือ **อัลลอฮฺ** (ไม่ใช่ พระอ้าหล่า) อิสลามถือว่าในสากลจักรวาลทั้งหลายมีพระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียวเป็นผู้สร้างสากลจักรวาลและเป็นผู้บริหารควบคุม โลกนี้มีใช้เกิดมาโดยบังเอิญ ถ้าเกิดโดยบังเอิญมันจะมีระเบียบแบบแผนในการโคจรไม่ได้ โลก ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ได้หมุนโคจรรอบอย่างมีระบบ รักษาตำแหน่งหน้าที่ของมันอย่างคงเส้นคงวานับเป็นเวลานานไม่รู้กี่ล้านปีโดยที่มันไม่เคยได้ชนกันเลยนี้ต้องแสดงว่ามีผู้บริหารและต้องมีผู้ควบคุมมัน
2. **ศรัทธาในบรรดามลาอิกะฮฺของพระองค์** มลาอิกะฮฺคือผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างพระเจ้ากับศาสดาทั้งหลายเพื่อจะได้ให้ศาสดาดังกล่าวได้รับวิโรจน์จากอัลลอฮฺ มนุษย์เราแม้จะมีปัญญาสักปานใดก็ต้องอาศัยสื่อภายนอกด้วยเหมือนกัน เช่นมนุษย์นั้นแม้จะมีสายตาดูสักเพียงใดก็ตามเขาก็ไม่สามารถมองเห็นวัตถุใด ๆ ได้เลยถ้าหากไม่มีแสงสว่างเป็นสื่อ คำว่ามลาอิกะฮฺหาคำศัพท์แปลเป็นภาษาไทยไม่ได้ มลาอิกะฮฺเป็นนามธรรมไม่ใช่เทวทูต เทวดาหรือทูตสวรรค์ แต่ในศาสนาอิสลามถือว่ามลาอิกะฮฺไม่มีเพศ ไม่ชัดขึ้นคำสั่งของอัลลอฮฺ ไม่กิน ไม่ดื่ม ไม่หลับ ไม่นอน มลาอิกะฮฺคืออำนาจแห่งความดี ส่วนอำนาจแห่งความ

ชั่วนั้นคือชัยภูอน หรือชาตาน หรือมารนั้นเอง ดังนั้น มลาอิกะฮ์จึงไม่ใช่ เทวดาและนางฟ้า

3. ศรัทธาในบรรดาคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ มุสลิมต้องเชื่อถือ ต้นฉบับเดิมของคัมภีร์ทั้งหลายทุกๆ เล่มในอดีตรวมทั้งอัลกุรอานด้วย ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าคัมภีร์เหล่านั้นต้องเป็น**วะหฺยู**(ได้รับการดลใจ)มาจากอัลลอฮ์และต้องมีเนื้อหาสาระตรงกับอัลกุรอาน มุสลิมต้องเชื่อถือในส่วนบริสุทธิของคัมภีร์เท่านั้น **อิสลามถือว่าคัมภีร์ที่สมบูรณ์ที่สุดและเป็นคัมภีร์สุดท้ายคือคัมภีร์อัลกุรอาน** ซึ่งได้ถูกประกาศใช้ต่อมวลมนุษยชาติทั้งหลายเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความสันติสุขแก่มวลมนุษยทุกคน

4. ศรัทธาในบรรดาหนังสือ(ศาสดา)ทั้งหลาย มุสลิมทุกคนต้องยอมรับนับถือศาสดาทั้งหลายที่มาเทศนาก่อนนบีมุหัมมัด คืออิลลัลลอฮฺ อะลียฮิ วะสลัลัม ไม่ว่าจะศาสดาเหล่านั้นจะปรากฏชื่ออยู่ในคัมภีร์อัลกุรอานหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าจะศาสดาเหล่านั้นจะเป็นชนชาติใด อยู่ที่ไหน พูดภาษาอะไรก็ตาม มุสลิมต้องให้เกียรติยกย่องบรรดาศาสดาเหล่านั้นอย่างเท่าเทียมกันหมด **นบีมุหัมมัด คืออิลลัลลอฮฺ อะลียฮิ วะสลัลัม เป็นศาสดาสุดท้ายของโลกที่มารับภารกิจต่อจากศาสดาก่อนๆ ที่เชิญชวนมนุษยให้รู้จักพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามคำสั่งของพระองค์** นบีมุหัมมัด คืออิลลัลลอฮฺ อะลียฮิ วะสลัลัม ได้กล่าวว่า หลังจากท่านแล้วจะ

ไม่มีศาสดาเกิดขึ้นมาอีกเพราะถือว่าท่านได้นำคำสอนหรือแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์มาสู่มนุษยชาติแล้ว

5. ศรัทธาในวันสุดท้ายและการเกิดใหม่ในวันปรโลก อิสลามถือว่าโลกที่เราอาศัยอยู่นี้เป็นเพียงวัฏธนูขึ้นหนึ่งซึ่งต้องมีการแตกสลายเหมือน ๆ กับวัฏธนูหรือสิ่งอื่น ๆ แน่นอนโลกของเราต้องถึงจุดจบไม่วันใดก็วันหนึ่ง เมื่อโลกแตกสลายแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็ดับสิ้นนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้นที่ยังดำรงอยู่ และมนุษย์ทั้งหลายก็จะไปพื้นที่ใหม่อีกครั้งในโลกหน้า แต่จะไปเกิดสภาพใดนั้นไม่มีมนุษย์ผู้ใดรู้ได้ การฟื้นขึ้นใหม่อีกครั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้มนุษย์รับผลตอบแทนตามที่เขาได้กระทำไว้เมื่อครั้งที่เขายังมีชีวิตอยู่ ผลงานของเขาในโลกนี้จะเป็นตัวกำหนดว่าเขาจะเป็นผู้ได้รับสวรรค์หรือนรก ไม่มีใครช่วยใครได้ ไม่มีการกลับชาติมาเกิด ถ้าเราไม่เชื่อในเรื่องการฟื้นขึ้นใหม่แล้วสังคมของเราจะสับสนปั่นป่วนวุ่นวายหาความสุขไม่ได้ ดังเช่นพวกอาหรับในยุคญาฮิลียะฮ์(ยุคแห่งความอวิชชาและป่าเถื่อน)ซึ่งเชื่อว่าเมื่อพวกเขาเกิดมาแล้วก็ตายไป คือตายแล้วสูญเหมือนดังสัตว์อื่น ๆ ความดีความชั่วที่เขาได้กระทำมานั้นไม่มีการตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น พวกเขาจึงใช้ชีวิตความเป็นอยู่ไปในทางชั่วช้าทุกรูปแบบจนสร้างความเสียหายปั่นป่วนให้แก่สังคมเป็นอย่างยิ่ง

6. ศรัทธาในกฎกำหนดสภาวะของพระองค์ คือต้องศรัทธาว่าสรรพสิ่งทั้งหลายในสากลจักรวาลนี้ล้วนเกิดขึ้นมาและดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น เช่น ไฟมีคุณสมบัติร้อน น้ำไหลลงจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ

แพะ แกะ วัว ควาย สุนัขออกลูกเป็นตัว นก เบ็ด ไก่ออกลูกเป็นไข่ ต้นมะม่วงต้องออกลูกเป็นมะม่วง ต้นกล้วยจะออกลูกเป็นแอปเปิ้ลไม่ได้ ทุกๆ ชีวิตต้องตาย นี่คือกฎกำหนดสภาวะของอัลลอฮฺ หมายความว่ากฎธรรมชาติทั้งหลายนั้นอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงสร้างและควบคุมมัน ส่วนการกำหนดสภาวะในหลักจริยธรรมความดีความชั่วนั้นพระองค์จะเป็นผู้บอกเราเองว่าอะไรคือความดีและอะไรคือความชั่ว แต่สิ่งที่ใช้วัดความดีความชั่วนั้นในอิสลามถือว่ามันไม่ได้มาจากมติบุคคลหรือมติของมหาชน มิได้อาศัยขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความนิยมหรือสิ่งแวดล้อมเป็นเครื่องกำหนดเพราะถ้ามนุษย์เป็นผู้กำหนดความดีความชั่วแล้วมาตรฐานความดีของมนุษย์ก็จะแตกต่างกัน

การที่มนุษย์ได้กระทำความดีความชั่วนั้นอัลลอฮฺไม่ได้เป็นผู้ลิขิตชะตาชีวิตของเขาไว้ล่วงหน้ามาก่อน สิ่งเหล่านี้มันขึ้นอยู่กับการกระทำหรือการตัดสินใจของมนุษย์เอง เพราะอัลลอฮฺได้ให้ความคิดอิสระเสรีแก่เขาในการที่เขาจะเลือกทางเดินของเขาเอง ดังนั้นเหตุการณ์ต่างๆ ที่สืบสวนวุ่นวายอยู่ในบ้านเมืองหรือสังคมนั้นมันเกิดขึ้นมาจากน้ำมือของมนุษย์ด้วยกันเองทั้งสิ้น มิใช่เกิดขึ้นจากการกำหนดหรือการลิขิตของพระเจ้าเป็นเจ้าของ ความจน ความรวย ความทุกข์ทรมาน ความทุกข์ยาก ความขมขื่นที่เกิดแก่มนุษย์นั้นก็เนื่องมาจากผู้ปกครองขาดความรับผิดชอบนั่นเอง การที่อัลลอฮฺไม่ได้เป็นผู้ลิขิตชะตากรรมของผู้ใดล่วงหน้ามานั้นก็เพื่อที่จะให้มนุษย์ได้มีความรับผิดชอบในการงานของตนเองที่ได้กระทำไว้

หลักปฏิบัติ 5 ประการ

การยืนยันความศรัทธาด้วยการปฏิบัติ

ความศรัทธาทั้ง 6 ประการที่กล่าวมาก่อนหน้านี้เป็นหลักการสำคัญพื้นฐานของอิสลามที่มุสลิมจะต้องมีอยู่ประจำใจ แต่ความศรัทธาเพียงอย่างเดียวนั้นยังไม่เป็นการเพียงพอเพราะในอิสลามความศรัทธาที่แท้จริงจะต้องแสดงผลของมันออกมาให้เห็นเป็นการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และเพื่อให้แน่ใจว่าคนที่มีความศรัทธาในหลักการ 6 ประการดังกล่าวยังคงยืนยันในความศรัทธานั้นอย่างมั่นคง อัลลอฮ์ก็ได้ทรงวางภารกิจสำคัญให้เขาต้องปฏิบัติ 5 ประการหรือที่เรียกกันว่าหลักการอิสลาม 5 ประการนั้นคือ

1. การกล่าวคำปฏิญาณตนว่า “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ มุหัมมัด รสุลุลลอฮ” (ซึ่งแปลว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ และมุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ”) คำปฏิญาณนี้เป็นถ้อยคำที่ผู้ยอมรับอิสลามทุกคนจะต้องกล่าวออกมา เป็นการยืนยันด้วยวาจาว่าตัวเองมีความศรัทธาดังที่กล่าวมาข้างต้นและพร้อมที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติและเงื่อนไขต่างๆ ที่อัลลอฮได้ทรงกำหนดไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานและคำสอนของท่านศาสดามุหัมมัด คืออัลลอฮ อะลัยฮิ วะสัลลิม

ถึงแม้คำบัญญัติดังกล่าวจะเป็นคำพูดเพียงประโยคสั้นๆ แต่ถ้อยคำนี้แหละที่ทำให้สังคมอาหรับปาเถื่อน ในสมัยท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลลอฮฺ อะลยฺฮิ วะสัลลิม ต้องเปลี่ยนแปลงและส่งผลให้อิสลามได้กลายเป็นอู่อารยธรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก คำบัญญัตินี้หมายความว่ามุสลิมจะไม่ยอมเคารพกราบไหว้หรือสักการะบูชาพระเจ้าอื่นใด ไม่ว่าพระเจ้านั้นจะเป็นวัตถุที่มนุษย์ทำขึ้นมาหรือคนที่อุปโลกน์ตัวเองหรือถูกอุปโลกน์เป็นพระเจ้า หรือแม้แต่สิ่งใดหรือใครก็ตามที่อ้างว่าตัวเองมีคุณสมบัติบางอย่างเหมือนอัลลลอฮฺ แล้วเรียกร้องต้องการให้คนอื่นสักการะบูชาตนเอง ดังนั้น อิสลามจึงห้ามมุสลิมแสดงกิริยากราบแบบมีมือและหัวจรดพื้นแก่วัตถุหรือบุคคลใดๆ แม้แต่พ่อแม่ของตัวเอง เพราะกิริยาการกราบอันถือว่เป็นกิริยาที่แสดงถึงความสูงสุดในการเคารพสักการะนั้นจะถูกสงวนไว้ให้กับ “อัลลลอฮฺ” ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริงแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น แต่นั่นมิได้หมายความว่าอิสลามห้ามมิให้เคารพเชือฟังและทำความดีต่อพ่อแม่ การที่อิสลามห้ามกราบไหว้บูชาวัตถุและบุคคลเช่นนั้น ก็เพราะอิสลามถือว่ามนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่ประเสริฐที่สุดและมนุษย์ทุกคนมีฐานะแห่งความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกันในสายตาของอัลลลอฮฺ เมื่อมนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่ประเสริฐที่สุดแล้ว หากมนุษย์ยังไปสักการะบูชาหรือกราบไหว้วัตถุธรรมชาติหรือสิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์ทำขึ้นมาหรือสักการะบูชามนุษย์ด้วยกันเอง นั่นก็หมายความว่ามนุษย์กำลังลดฐานะแห่งความเป็นมนุษย์ในสายตาของพระองค์ลง เมื่ออิสลามห้ามสักการะหรือกราบไหว้พระเจ้าอื่นใดแล้ว

อิสลามก็สั่งให้มุสลิมเคารพภักดีอัลลอฮฺ แต่เพียงพระองค์เดียว ทั้งนี้ เพราะพระองค์เท่านั้นที่ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริง ผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง ในสากลจักรวาลรวมทั้งตัวมนุษย์เองด้วย และพระองค์ไม่มีผู้ใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระองค์

คำปฏิญาณตอนที่สองที่กล่าวว่า **“มุหัมมัด เป็นรَسُول ของอัลลอฮฺ”** นั้นหมายความว่าเมื่อใครยอมรับอัลลอฮฺว่าเป็นพระเจ้าของเขาแล้วเขาจะต้องยอมรับว่ามุหัมมัดเป็นรَسُولหรือผู้นำสารของอัลลอฮฺ (**อัลกุรอาน**) มาประกาศยังมนุษยชาติและจะต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ด้วยเมื่อท่านนบีประกาศคำปฏิญาณนี้ออกมา ความหมายของคำปฏิญาณนี้ได้ทำให้บรรดาพวกผู้นำชาวมักกะฮฺเริ่มหวั่นวิตกทันที เพราะคนเหล่านี้รู้ดีว่าท่านนบีมุหัมมัดกำลังประกาศให้คนรู้ว่าอัลลอฮฺต่างหากที่เป็นใหญ่และเป็นผู้ทรงอำนาจ มิใช่พวกหัวหน้าชาวมักกะฮฺและถ้าใครยอมรับคำปฏิญาณนี้ก็หมายความว่าบุคคลนั้นจะต้องยอมรับความเป็นผู้นำของท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม นอกจากนั้นแล้วมันยังหมายความว่าความเชื่อ ศาสนา ประเพณี วิธีการดำรงชีวิตแบบเก่าที่พวกเขาเคยปฏิบัติสืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษจะต้องถูกทำลายลงด้วย นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกหัวหน้าชาวมักกะฮฺถึงได้ต่อต้านท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ตั้งแต่ท่านเริ่มประกาศอิสลาม

2. **การนมาซหรือละหมาด** (หรือในภาษาอาหรับเรียกว่า “เศาะลาฮฺ”) การนมาซคือการแสดงความเคารพสักการะและการแสดง

ความขอบคุณต่ออัลลอฮ์ซึ่งจะกระทำวันละ 5 เวลา คือ ตอนรุ่งอรุณ ตอนบ่าย ตอนตะวันตกล้อย หลังดวงอาทิตย์ตกดิน และในยามค่ำคืน โดยในการนมาซทุกครั้งมุสลิมทุกคนจะหันหน้าไปทางกะอฺบะฮ์ซึ่งอยู่ในนครมักกะฮ์ และหน้าที่ในการนมาซนี้เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนตั้งแต่เริ่มบรรลุนิติภาวะ คือเริ่มมีความรู้สึกทางเพศ(สำหรับผู้ชาย)หรือเริ่มมีประจำเดือน(สำหรับผู้หญิง) ซึ่งเป็นวัยที่อิสลามถือว่าเริ่มเข้าสู่วัยแห่งความเป็นผู้ใหญ่แล้ว การนมาซเป็นสิ่งยืนยันความศรัทธาที่ปรากฏให้เห็นทางภายนอกได้ชัดเจนที่สุดเพราะเป็นการปฏิบัติที่มีรูปแบบ และคนที่ จะดำรงรักษาการนมาซของตัวเองได้ครบ 5 เวลาต่อวันนั้น จะต้องเป็นคนที่มีความผูกพันต่ออัลลอฮ์และรำลึกถึงพระองค์อยู่ตลอดเวลา

อันที่จริงแล้ว การปฏิบัติศาสนกิจที่อิสลามกำหนดให้มุสลิมปฏิบัติได้เป็นพิธีกรรมอันลึกซึ้งที่ยากต่อการปฏิบัติ หากแต่เป็นภารกิจที่ปฏิบัติอย่างเปิดเผย สะดวกและง่ายต่อผู้ปฏิบัติ การนมาซนอกจากจะมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแสดงความเคารพภักดีและเป็นการแสดงความขอบคุณต่ออัลลอฮ์แล้ว คัมภีร์อัลกุรอานยังได้กล่าวอย่างไว้ชัดเจนอีกว่า **“แท้จริงการนมาซจะยับยั้งจากความชั่วช้าและความลามก”** ทั้งนี้เนื่องจากคนที่นมาซนั้นจะเป็นคนที่รำลึกถึงอัลลอฮ์และจะเชื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงเห็นการกระทำของเขาทั้งในที่ลับและในที่เปิดเผย ดังนั้น ความเกรงกลัวอันนี้จะช่วยยับยั้งเขามิให้ปฏิบัติความชั่ว

3. การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน การถือศีลอดในอิสลาม คือ การงดเว้นจากการกิน การดื่ม การเสพสิ่งต่างๆ การมีความสัมพันธ์ทางเพศ ตลอดจนการอดกลิ่นอารมณืไฝต่ำทั้งหลายและการนินทาว่าร้ายผู้อื่นตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงดวงอาทิตย์ตก

การถือศีลอดเป็นหลักปฏิบัติอีกประการหนึ่ง ซึ่งอิสลามกำหนดให้มุสลิมทุกคนที่ศรัทธาในอัลลอฮ์และมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งชายหญิงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติเป็นเวลา 29 - 30 วัน ในเดือนเราะมะฎอนซึ่งเป็นเดือนที่เก่าตามปฏิทินอิสลาม

การถือศีลอดมิได้เพิ่งจะเริ่มมีในสมัยของนบีมุฮัมมัด คือลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัลม แต่มีมาตั้งแต่ก่อนสมัยของท่านเสียอีก แม้แต่นบีมุซา(โมเสส) และนบีอิซา(เยซู) ก็เคยถือศีลอดด้วยเช่นกัน คัมภีร์อัลกุรอานได้กล่าวยืนยันถึงเรื่องนี้พร้อมกับบอกวัตถุประสงค์ของการถือศีลอดให้เราทราบว่

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى
الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

ความว่ “บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย การถือศีลอดได้ถูกกำหนดแก่สุเจ้าเช่นเดียวกับที่เคเคยถูกกำหนดแก่บรรดาก่อนหน้าสุเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้ยำเกรง” (อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ 2:183)

ที่การถือศีลอดมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกมุสลิมให้เกิดความยำเกรง พระเจ้าก็เพราะในเวลาปกติ อัลลอฮฺทรงอนุมัติให้มุสลิมกินและดื่มได้อย่างเสรี แต่เมื่อถึงเดือนเราะมะฎอน เมื่ออัลลอฮฺทรงมีบัญชาให้ละเว้นจากการกินดื่ม มุสลิมก็ละเว้นทันที นี่เป็นบทเรียนที่สอนมุสลิมให้ยำเกรง และเชื่อฟังอัลลอฮฺ

การถือศีลอดยังเป็นการฝึกให้ผู้ถือศีลอดซื่อสัตย์ต่อตัวเองและพระเจ้า กล่าวคือ ขณะที่ถือศีลอดเขาอาจจะแอบกินอาหารและดื่มน้ำในระหว่างการถือศีลอดก็ได้โดยที่ไม่มีใครรู้ แต่ด้วยความเชื่อในพระเจ้าว่า พระองค์ทรงเห็นและทรงรู้การกระทำของเขาทั้งในที่ลับและที่แจ้ง ดังนั้น เขาก็จะไม่ทำในสิ่งที่ขัดต่อความสำนึกของตัวเอง นอกจากนั้นแล้ว การถือศีลอดยังเป็นการแสดงออกถึงความเสมอภาคกันในบรรดาผู้ศรัทธาด้วย เพราะในเดือนถือศีลอดมุสลิมผู้ศรัทธาไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใดต่างต้องงดจากการกินดื่มเหมือนกันหมด

ความจริงแล้ว ในระหว่างการถือศีลอดนั้น การอดอาหารและน้ำเป็นเพียงมาตรการที่จะช่วยย้ำเตือนจิตสำนึกของผู้ถือศีลอดให้ระลึกถึงพระเจ้า และลดความต้องการทางอารมณ์ให้ต่ำลง ดังนั้น ถ้าผู้ใดถือศีลอดแล้วยังคล้อยตามอารมณ์ใฝ่ต่ำทำความชั่วอยู่ สิ่งที่เขาผู้นั้นจะได้รับจากการถือศีลอดก็คือความหิวกระหายธรรมดาตลอดทั้งวัน ซึ่งไม่มีผลต่อการฝึกฝนหรือการขัดเกลาทางด้านจิตวิญญาณของเขาแต่ประการใด

สำหรับคนชราที่ร่างกายอ่อนแอ ผู้ป่วยที่แพทย์วินิจฉัยว่าการถือศีลอดจะเป็นอันตรายต่อร่างกาย กรรมกรที่ทำงานหนักในเมืองแ

หญิงมีครรภ์แก่ก็ได้รับการยกเว้นเช่นกัน และมีต้องชดใช้ แต่มีเงื่อนไขว่า ผู้ที่ได้รับการยกเว้นจะต้องบริจาคอาหารที่ตัวเองกินเป็นประจำหนึ่งมื้อ ให้แก่ผู้ยากจนเป็นการทดแทนในแต่ละวันที่มิได้ถือศีลอด ในระหว่างการถือศีลอด มุสลิมสามารถกลืนน้ำลายได้ถ้าหากว่าน้ำลายนั้นสะอาดและไม่มีเศษอาหารติดอยู่

4. การจ่ายชะกาต การจ่ายชะกาต คือ การจ่ายทรัพย์สินในอัตราที่ศาสนากำหนดไว้จำนวนหนึ่งจากทรัพย์สินที่สะสมไว้เมื่อครบกำหนดเวลา โดยจะต้องจ่ายทรัพย์สินนี้ให้แก่คนที่มีสิทธิได้รับ 8 จำพวก ตามที่คัมภีร์กุรอานได้กำหนดไว้อันได้แก่ 1) คนยากจน 2) คนที่อดคิดขัดสน 3) คนที่มีหัวใจโน้มมาสู่อิสลาม 4) ผู้บริหารการจัดเก็บและจ่ายชะกาต 5) โถ่ทาส 6) ผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว 7) คนพลัดถิ่นหลงทาง 8) ใช้ในหนทางของอัลลอฮ์

ความจริงแล้วคำว่า **“ชะกาต”** โดยทางภาษาแปลว่า **“การชักพอกการทำให้สะอาดบริสุทธิ์ และการเจริญเติบโต”** และคำว่า **“ชะกาต”** นี้ได้ถูกกล่าวควบคู่กับการนมาซในคัมภีร์อัลกุรอานไม่ต่ำกว่า 20 ครั้ง ด้วยเหตุนี้ มุสลิมที่ปฏิบัตินมาซแต่ไม่ยอมจ่ายชะกาตนั้น ความ เป็นมุสลิมของเขาจึงยังไม่สมบูรณ์

วัตถุประสงค์ที่อิสลามกำหนดให้มุสลิมจ่ายชะกาตก็คือเพื่อเป็นการยืนยันถึงความศรัทธา นอกจากนั้นแล้วการจ่ายชะกาตก็ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อชักพอกทรัพย์สินและจิตใจของผู้จ่ายให้มีความสะอาดบริสุทธิ์ ขณะเดียวกันก็เพื่อเป็นการสร้างความเจริญให้แก่สังคมอีกด้วย

ที่กล่าวว่าชะกาดมีวัตถุประสงค์เพื่อชักฟอกทรัพย์สินและจิตใจของผู้จ่ายชะกาด ก็เพราะอิสลามถือว่าทรัพย์สินที่มุสลิมหามาได้นั้น ถึงแม้ว่าจะหามาด้วยความสุจริตก็ตาม ถ้าหากทรัพย์สินที่สะสมไว้นั้นยังไม่ได้นำมาจ่ายชะกาด ทรัพย์สินนั้นก็ยังไม่บริสุทธิ์ เพราะชะกาดเป็นสิทธิของคน 8 ประเภทดังกล่าว การไม่จ่ายชะกาดก็คือการยกยอกทรัพย์สินของคนเหล่านั้น ขณะเดียวกัน การจ่ายชะกาดก็จะช่วยชำระจิตใจของผู้จ่ายให้หมดจดจากความตระหนี่ถี่เหนียวและความโลภซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสกปรกทางใจอย่างหนึ่ง

หากเรามองหลักการจ่ายชะกาดจากแง่สังคม เราจะเห็นว่าบรรดาผู้มีสิทธิได้รับชะกาดนั้นมักจะเป็นผู้ที่ เป็นปัญหาในสังคม ดังนั้น การนำชะกาดไปให้แก่คนเหล่านี้จึงเป็นการแก้ปัญหาสังคมที่ถูกจุด ขณะเดียวกัน ถ้าเรามองจากทางด้านเศรษฐกิจ เราจะเห็นว่าชะกาดจะทำให้คนยากจนคนอนาถาในสังคมมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้น เพราะมีการถ่ายเททรัพย์สินจากคนรวยไปสู่คนจน และเมื่อคนเหล่านี้มีอำนาจซื้อ ก็จะส่งผลให้มีการผลิตสนองตอบความต้องการ ทำให้มีการจ้างงานและมีการกระจายรายได้ทางเศรษฐกิจติดตามมา

ดังนั้น จึงอาจพูดได้ว่าการจ่ายชะกาดนอกจากจะเป็นการ แสดงออกถึงความศรัทธาแล้ว ยังเป็นการแสดงความเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์โดยผ่านทางความช่วยเหลือสังคมด้วย

5. **การทำหัจญ์** การทำหัจญ์ คือ การเดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจที่นครมักกะฮ์ในเดือนซุลฮิจญะฮ์ตามวันเวลาและสถานที่ที่ถูก

กำหนดไว้ หลักการข้อนี้ถือเป็นหน้าที่สำหรับมุสลิมทั้งชายหญิงทุกคนที่มีความสามารถในด้านร่างกาย ทรัพย์สิน และเส้นทางการเดินทางที่มีความปลอดภัย หากใครได้ศึกษาถึงประวัติศาสตร์อิสลามแล้ว จะพบว่าการทำหัจญ์เป็นพิธีกรรมทางศาสนาเก่าแก่ที่มีมาก่อนสมัยของนบีมุหัมมัด คือลัลลอลอฮฺ อะลฺยฮฺ วะสัลลัม จากหลักฐานในคัมภีร์อัลกุรอาน การทำหัจญ์เริ่มต้นขึ้นเมื่อตอนที่อัลลอลอฮฺ ได้บัญชาให้นบีอิบรอฮีมและอิสมาอีลผู้เป็นลูกชายร่วมกันสร้าง “บัยตุลลอลอฮฺ” (บ้านของอัลลอลอฮฺ) ขึ้นมาเพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับการเคารพภักดีต่อพระองค์ เมื่อสร้างเสร็จแล้ว พระองค์ก็ทรงบัญชาให้นบีอิบรอฮีมเรียกภรรยาและลูกชายมาให้มาร่วมกันแสดงความจงรักภักดีต่อพระองค์ที่บ้านดังกล่าว

ดังนั้น ในเดือนซุลฮิจญะฮฺ ซึ่งเป็นเดือนสุดท้ายของปฏิทินอิสลาม มุสลิมทุกชาติทุกเผ่าพันธุ์จากทั่วโลกนับล้านคนจะเดินทางไปร่วมกันแสดงความเคารพภักดีต่ออัลลอลอฮฺที่บ้านของพระองค์

หลังจากสมัยของท่านนบีอิบรอฮีมแล้ว ด้วยความงี่เงาและความหลงผิดของผู้คน รูปแบบของการทำหัจญ์ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เช่น แทนที่ผู้คนจะเคารพบูชาอัลลอลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียว พวกเขากลับเอารูปปั้นเทวรูปต่างๆ ที่พวกเขาบูชามาตั้งไว้รอบๆ กะอูบะฮฺ เพื่อสักการะบูชาในระหว่างการทำหัจญ์ และในพิธีการเดินรอบกะอูบะฮฺ นั้น พวกเขาหลายคนได้เปลือยกายเดินรอบกะอูบะฮฺและอื่น ๆ อีกมากมายที่ท่านนบีอิบรอฮีมไม่ได้ทำแบบอย่างไว้ จนกระทั่งมาถึงสมัยของท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอลอฮฺ อะลฺยฮฺ วะสัลลัม หลังจากที่ท่านเข้า

พิชิตเมืองมังกะฮะฮุได้แล้ว ท่านได้สั่งให้ทำลายรูปปั้นบูชาต่าง ๆ รอบ
กะอะบะฮุลงจนหมดสิ้น และท่านได้แสดงแบบอย่างการทำหัจญ์ที่ถูกต้อง
ให้บรรดาผู้ที่ศรัทธาในอัลลอฮุปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น
การทำหัจญ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจึงเป็นหัจญ์ที่มีแบบอย่างมาจากท่าน
นบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

หากใครได้ศึกษาถึงรายละเอียดของหลักการและการประกอบ
พิธีหัจญ์ เขาจะทราบได้ทันทีว่าหัจญ์เป็นบทบัญญัติแห่งศาสนาที่ถูก
กำหนดให้มุสลิมถือปฏิบัติเพื่อยืนยันถึงความศรัทธาต่ออัลลอฮุ ที่ต้อง
อาศัยความเสียสละทั้งทรัพย์สินและเวลา ความอดทนทั้งทางด้าน
ร่างกายและจิตใจ การให้อภัยและความสำนึกทางประวัติศาสตร์
ตลอดจนความศรัทธามั่นต่อพระเจ้าไปพร้อม ๆ กัน

การทำหัจญ์ นอกจากจะเป็นการแสดงความเคารพภักดีและ
ยืนยันในความศรัทธาต่ออัลลอฮุแล้ว ยังสอนมนุษย์ทุกคนให้รู้สำนึกว่า
ในสายตาของอัลลอฮุแล้ว มนุษย์ทุกคนเท่าเทียมกัน เพราะในการทำ
หัจญ์ ผู้ทำหัจญ์ทุกคนไม่ว่าจะมาจากชนชั้น เผ่าพันธุ์ ภาษา หรือจะมี
ฐานะอย่างไรก็ตาม ทุกคนจะต้องห่อหุ้มร่างกายด้วยผ้าสีขาวเพียงสอง
ชิ้นเหมือนกันหมดทุกคน จะต้องปฏิบัติพิธีการต่างๆ เหมือนกันหมดและ
ทุกคนต่างก็ประกาศความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮุเหมือนกันหมด

สิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดตั้งแต่ต้น อาจกล่าวสรุปได้ว่าหลักศรัทธา 6
ประการนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคน ส่วนหลักปฏิบัติ 5 ประการ
ที่อิสลามกำหนดไว้ให้มุสลิมปฏิบัตินั้นมีใช่เป็นหลักปฏิบัติทั้งหมดใน

อิสลาม หากแต่มันเป็นเพียงวินัยบัญญัติอย่างน้อยที่สุดที่อิสลามกำหนดไว้ให้มุสลิมปฏิบัติเพื่อยืนยันถึงความศรัทธาของเขาเท่านั้น อันที่จริงแล้วอิสลามยังมีบทบัญญัติอื่น ๆ ที่กำหนดให้มุสลิมปฏิบัติอีกมากมายที่จะเป็นการแสดงออกถึงความศรัทธาในทุกย่างก้าวของชีวิต

การเข้ารับอิสลามหรือการเป็นมุสลิม

ตามหลักการอิสลามมุสลิมก็คือผู้ที่เชื่อในอัลลอฮ์ว่าเป็นพระเจ้าที่แท้จริงแต่เพียงพระองค์เดียวและปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ในทุกอย่างก้าวของชีวิตจนกระทั่งลมหายใจสุดท้าย

การเป็นมุสลิมมิใช่เรื่องยากหากใครก็ตามเชื่อในอัลลอฮ์และยอมที่จะปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของพระองค์และต้องการเข้ารับอิสลามเขาจะต้องปฏิบัติดังนี้

ปฏิญาณตนเข้ารับอิสลามว่า : **อัสฮะดฺ อันลา อีลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะอัสฮะดฺอันนะ มุหัมมัดร์ รสูลุลลอฮฺ** ซึ่งมีความหมายว่า **“ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คุณควรแก่การเคารพบูชา นอกจากอัลลอฮฺ และฉันขอปฏิญาณว่ามุหัมมัด เป็นศาสนทูตของพระองค์”**

การปฏิญาณตนนี้ควรที่จะกระทำต่อหน้าผู้รู้เห็นเป็นพยานที่เป็นชายอย่างน้อย 2 คน ทั้งนี้เพื่อที่จะได้มีพยานยืนยันการเข้ารับอิสลามของตนเอง ทั้งนี้ที่ประกาศเข้ารับอิสลาม อัลลอฮ์จะอภัยบาปที่ผ่านมาให้แก่เขา และจะเริ่มต้นคิดบัญญัติชิบายาบัญญัติคุณโทษกันใหม่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

เมื่อปฏิญาณตนดังกล่าวข้างต้นแล้ว เขาจะต้องอาบน้ำชำระร่างกายเนื่องในการเข้ารับอิสลามตามขั้นตอนดังนี้ :-

1. ตั้งเจตนาว่า **“ข้าพเจ้าอาบน้ำชำระล้างร่างกายเนื่องในการเข้ารับอิสลามเพื่ออัลลอฮ์”**
2. กล่าวคำว่า **“บิสมิลลาฮิรเราะห์มา นิรฺุเราะหิม”**
(แปลว่า “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ”)
3. ล้างมือทั้งสองข้าง 3 ครั้ง
4. บ้วนปากและล้างจมูก 3 ครั้ง
5. ล้างใบหน้าทั่วตั้งแต่ตีนผมจนถึงใบหูและปลายคาง 3 ครั้ง
6. ล้างแขนทั้งสองข้างจนพ้นข้อศอกข้างละ 3 ครั้งโดยล้างข้างขวา ก่อน
7. เอามือที่เปียกน้ำลูบศีรษะจากด้านหน้าไปด้านหลังแล้วย้อนกลับมาด้านหน้าอีกครั้งหนึ่ง เสร็จแล้วให้เช็ดใบหูด้านนอกด้วยนิ้วหัวแม่มือและเช็ดใบหูด้านในด้วยนิ้วชี้ 1 ครั้ง ถือเป็นใช้ได้
8. อาบน้ำให้ร่างกายตั้งแต่ผมจรดปลายเท้าจนแน่ใจว่าทุกส่วนของร่างกายได้รับการชำระล้างหมดจดแล้ว
9. เอาน้ำล้างเท้าถึงเลยตาตุ่มขึ้นมาข้างละ 3 ครั้ง โดยเริ่มจากข้างขวา ก่อน เป็นอันเสร็จสิ้น

หมายเหตุ

- สำหรับชายให้แพทย์ขลิบหนังปลายอวัยวะเพศ หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าเข้าสู่นัต จะทำก่อนการปฏิญาณตนก็ได้
- ควรซื้อมุสลิมโดยจะตัวเองหรือให้ใครตั้งก็ได้
- เมื่อเป็นมุสลิมแล้วควรอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาคำสอนของอิสลาม ซึ่งหมายรวมถึงคำสั่งของอัลลอฮ์และคำสอนของท่านนบี Muhammad คืออัลลัลลอฮ์ อะลียะฮิ วะลัลลัม และปฏิบัติตามด้วยใจที่เปี่ยมศรัทธาและเชื่อมั่น